

REČICA OB SAVINJI

MOZIRJE

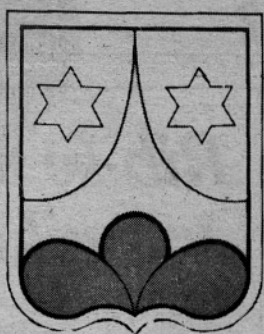
Savinjske

NOVICE

Glasilno Socialistične zveze
delovnega ljudstva
občine Mozirje

LJUBNO

GORNJI GRAD

Leto XX
Številka 9
September 1988

V Solčavi je bilo slovesno

S slavnostno sejo zborov občinske skupščine v Solčavi so se zaključile prireditve v okviru občinskega praznika. Te so bile organizirane v vseh predelih naše občine od Mozirja pa do Solčave. Povsod je bilo slovesno, saj je ob tej priložnosti prenekateri kraj dobil objekt, katerega so že dlje časa načrtovali in ga potrebovali.

Slavnostne seje v Solčavi so se poleg delegatov udeležili tudi častni občan naše občine Tone Bole, član predsedstva SR Slovenije Andrej Marinc, komandanti in borci partizanskih enot, ki so se borili na področju Zgornje Savinjske doline, predstavniki pobratene srbske občine Čajetina, predsednik občine Alibunar, s katero gospodarsko sodelujemo, Splošne plovbe Piran, predstavniki sosednjih občin, regijskih ustanov in drugi.

Slavnostni govornik je bil predsednik OK SZDL Mozirje Zdravko Novak, ki je z izbranimi besedami predstavil lepoto Solčave in okolice ter

poštenost, trdoživost, klenost in narodno zavednost ljudi, ki v teh krajih živijo.

Seveda se je v govoru dotaknil tudi aktualnega političnega in gospodarskega trenutka. Vse njegove besede pa so izzele v želji, da bi prevladali razum, modrost in delavnost starejših generacij in pridobljena znanja ter zagnanost mlajših rodov in da bi se razumsko lotili družbene in ekonomske reforme, ki bo omogočila delo, red, disciplino, socialno in nacionalno varnost vseh državljanov, kajti le ob sožitju z vsemi ter medsebojnem spoštovanjem in zaupanjem bomo lahko enkrat dosegli uresničitev naših hotenj.

Po slavnostnem govoru je predsednik Skupščine občine Mozirje Anton Boršnar podelil letošnje nagrade in priznanja občine Mozirje. Najvišje priznanje — zlati plaket — sta prejela Vidoje Sukilović iz pobratene občine Čajetina in Radioklub Mozirje.

R. P.

Otroci so z različnimi izrazi na obrazu stopili prvič v šolo. Eni so bili zvedavi, drugi še vedno prešerno veseli in razigrani pa tudi kakšna solza se je videla na drobnih ličkah. Prijazen sprejem pa je tudi te solze kmalu posušil.

Srečno, naši šolarji

244 prvošolčkov iz naše občine je prvega septembra prvič prestopilo šolski prag. V lanskem letu je bilo prvošolčkov 230, torej beležimo kar precejšen porast otrok v naši občini (6 procentov). Letošnji prvošolčki so razdeljeni v 14 oddelkov, od katerih sta dva kombinirana z drugim razredom osnovne šole. Na osnovnih šolah v Mozirju, Lučah in Gornjem gradu bodo novopečeni šolarji obiskovali pouk samo v dopol-

danskem času, medtem ko bodo morali ljubenski šolarči vsak drugi teden tudi v popoldanskem času.

Sicer pa so na vseh štirih šolah in njihovih podružnicah prvošolčkom pripravili prisrčen sprejem pa tudi pogostili so jih, da bi jim prvi šolski dan ostal v čim lepšem spominu. Ravnatelj šol so šolarje in njihove starše seznanili z šolskim redom, starejši šolarji so jim pripravili kulturni program, pri-

sotni pa so bili tudi predstavniki Postaje milice, ki so otrokom povedali, kako se morajo obnašati na poti v šolo in iz nje, da bi bila njihova pot čim bolj varna. Pri tem so sodelovali tudi predstavniki Sveta za preventivo in varnost v cestnem prometu, ki so voznike ves dan opozarjali, da so po dveh mesecih na cestah zopet šolarji.

RAJKO PINTAR

Bodeči neži na rob

Življenje ni praznik, življenje je delovni dan, je pred mnogimi leti zapisal pesnik. Na te besede sem se spomnil v nedeljo zvečer, ko sta naša občina in Izletnik iz Celja na predvečer 12. septembra, ki ga v občini slavimo kot spomin na zadnje padlo nemško postojanko, v nedeljskem televizijskem dnevniku družno prešla bodečo nežo za stanje v Logarski dolini. V tistem trenutku sem še enkrat spoznal, da sem prevelik optimist ali pa morda naivnež, ker sem pričakoval, da bodo vsi tisti, ki so istega dne pripravili čudovito razstavo cvetja v Savinjskem gaju (Društvo slovenskih vrtnarjev ob sodelovanju mozirskih turističnih delavcev) in nanjo privabili več deset tisoč zadovoljnih obiskovalcev, prejeli turistični nagelj. Kaj si morem — sem pač vedno živel v okolju, kjer nekomu prineseš za rojstni dan ali praznik rožo, grenko čašo pa izpiješ na kakšen drug dan.

Da bo to grenko čašo treba izpiti seveda ni dvoma, še posebej, ker vsi vemo, da je bila ta čaša do roba napolnjena že zdavnaj. Le da bo vsebina te čaše dandanašnji šla še teže po grlu kot pred nekaj leti.

Koliko besed in tiskarskega črnila (in načrtov) je že bilo potršenega zaradi Logarske doline. Včasih se mi zdi, da je Logarska dolina zrcalna slika naše družbene stvarnosti, ko se vse vrte v začaranem krogu začaranega kroga. Ali pa drugače povedano — vsi bi radi ležali v postelji z lepim dekletom, a nihče nima poguma, da bi se k njej vlegel.

Zato pa imamo slogan: »Iščemo dobrega gospodarja!« Žal ga zaenkrat samo še iščemo. Bojim pa se, da ga še nekaj časa ne bomo našli. Pa veste zakaj? Zato, ker nam je v istem televizijskem dnevniku glavni turistični komentator postregel s podatkom, da v celi Sloveniji v letošnjem letu ne bo zgrajen niti en turistični objekt. Oziroma, da bodo en hotel celo zaprli. To pa je kruta stvarnost.

R. P.

RAJKO PINTAR

Dobitniki nagrad in priznanj

ZLATI PLAKETI sta prejela: VIDOJE SUKILOVIC iz pobratene občine Čajetina, eden pobudnikov za navezavo prijateljskih in bratskih stikov med obema občinama. Ves čas si je prizadeval za utrjevanje sodelovanja in širjenje vezi med delovnimi organizacijami, šolami in občani, za izmenjavo medsebojnih izkušenj in poglobljanje sodelovanja, vse v želji, da se te vezi ne bi nikoli pretrgale.

RADIOKLUB Mozirje je edina prostovoljna organizacija, ki na področju tehnične kulture združuje občane mozirske občine. Letos klub slavi 20-letnico ustanovitve. V tem času je v svoje vrste pritegnil veliko občanov vseh starosti, vseskozi pa je posebej posebno skrb vzgoji podmladka. S številnimi tekmovanji in akcijami je uveljavljal Gornjo Savinjsko dolino tudi navzven. Delež članov kluba je neprecenljiv zlasti pri usposabljanju kadrov za upravljanje z radijskimi zvezami, kar je izredno pomembno za splošni ljudski odpor in družbeno samozaščito.

Srebrne plakete so prejeli: Damjan Havdej iz Solčave,

Jože Kuder iz DO Gorenje MGA Nazarje
Marko Purnat iz Mozirja in
Kristijan Planovšek iz DO Gorenje GLIN Nazarje

Nagrada občine gre v roke:

Gasilskega društva Solčava in
Kulturnega društva »Jelka« Nazarje

Dobitniki značke občine pa so:

Jože Boršnar in Maša Valentičič, kamp Menina,
Miha Ogorevc in Janko Jemec, Društvo vrtnarjev Slovenije,
Martin Aubrecht iz Mozirja,
Franc Berginc iz Luč ob Savinji
Pavla Golob iz Mozirja
Tinka in Mirko Grudnik iz Robanovega kota,
Tomaž Križnik iz TOZD-a Žagarstvo
Minka Naglič iz Ljubnega ob Savinji
Ivan Podbrežnik iz TOZD-a Gozdarstvo Luče
Marija Praznik iz Kokarij in
Marija Rajter iz Florjana.

Naši obrtniki na Obrtnem sejmu

Na 21. mednarodnem Obrtnem sejmu v Celju se je letos predstavilo kar 28 obrtnikov iz naše občine, kar je precej več kot prejšnja leta. Za tako veliko število je storilo dosti tudi mozirsko Obrtno združenje, ki je zainteresiranim pomagalo pri prijavih in jih vzpodbudilo k sodelovanju. Prav vzpodbuden je bil tudi pogled na razstavne prostore mozirskih obrtnikov, ki je bil letos dosti večji in lepše urejen kot prejšnja leta. Organizirano so imeli tudi dežurno službo, ki je vsak dan med 9. in 19. uro dajala obiskovalcem potrebne informacije. Več kot prejšnja leta je bilo tudi prospektov.

Vsako leto na Obrtnem sejmu podeljujejo tudi nagrade najboljšim inovatorjem iz vrst obrtnikov. Tudi prejšnja leta so naši obrtniki že dobili priznanja, nikoli pa ne kar trije. Najvišjo nagrado za inovacije je dobil Matjaž Zagoričnik iz Ljubnega, plaketko občine Celje prav tako za inovacijske dosežke pa sta dobila Franc Bider-Krefl in Jože Bider, oba iz Rečice ob Savinji.

R. P.

Bančno okence za obrtnike

Ljubljanska banka Temeljna banka Velenje je prisluhnila željam obrtnikov iz naše občine, za katere je odprla posebno bančno okence, ki bo poleg nove papirnice Savinje v Mozirju.

Za sedaj lahko obrtniki na tem okencu uredijo vsa izplačila in vplačila na podlagi dinarskih hranilnih vlog, tekočih računov in žiro računov, vežejo dinarska sredstva, poravnajo svoje finančne obveznosti do uporabnikov družbenih sredstev, lahko pa tudi dobijo vse informacije v zvezi s kreditiranjem gospodarske in

kmetijske dejavnosti.

To je le trenutna ponudba, ki jo obrtnikom nudi Ljubljanska banka Temeljna banka Velenje na tem posebnem okencu. V kratkem bo banka opremila to okence še s samopostrežnim informacijskim terminalom, preko katerega lahko varčevalec sam s posebno kartico odčita stanje na svojem računu. Kasneje pa bo banka ponudbo na tem okencu še izpopolnila in razširila zlasti na področju kreditiranja. Že sedaj pa lahko obrtniki na tem okencu dobijo strokovno literaturo kot

npr. Gospodarski vestnik, Obrtnik itd.

Načrtujejo tudi svetovno-informacijsko dejavnost. Tako bi nudili obrtniku vse informacije o tem, kaj združeno delo potrebuje, izdelovali bi elaborate o ekonomski upravičenosti naložb in podobno.

Okence, ki bo, kot smo rekli na začetku, poleg nove Papirnice TOZD Savinja Mozirje, bo odprto vsak dan razen sobote in sicer od 8. do 13. ure.

R. P.

RAJKO PINTAR

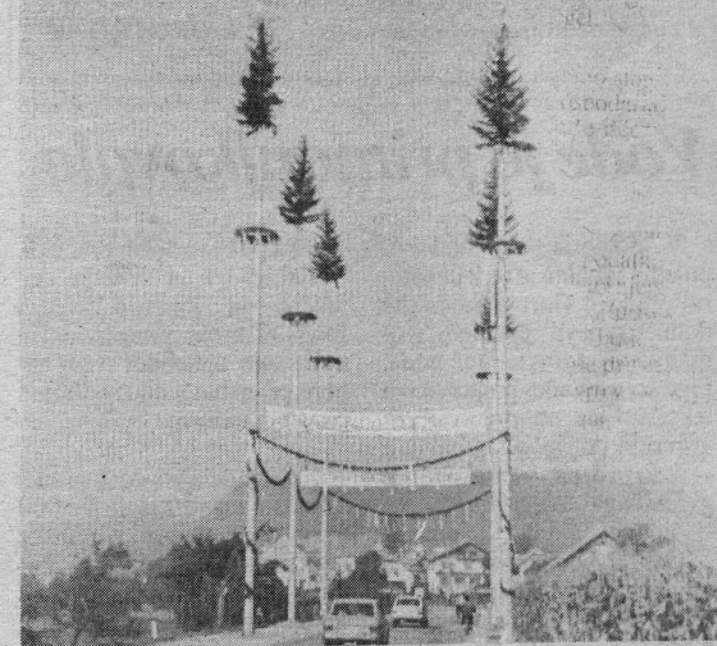
Ozimnica na kredit

Ozimnica že trka na vrata. Pri današnjih cenah krompirja, čebule, jabolka, paprike, zelja in drugih povrtnin je to za družinski proračun že kar precejšen izdatek. V naši občini dosti teh pridelkov pridelamo kar na lastnih njivah in vrtovih, seveda pa ne vsega in ne vsi. Zato bo tudi letos možno kupiti ozimnico in premog na kredit, ki ga nudi Ljubljanska banka v povezavi s trgovskimi delovnimi organizacijami iz naše občine. Kredite za ozimnico in premog bodo delili v septembru, oktobru in novembru, višina kredita pa znaša do 500.000 din. Obrestne mere so revalorizacijske, kar pomeni, da boste v tem trenu-

tku plačevali deset obrokov po 98.000 din, če boste zaprosili za najvišji možni znesek kredita — 500.000 din.

Sicer pa ZKZ Mozirje v tem mesecu organizira ugodno prodajo v svojih blagovnicah. Tako lahko v novi blagovnici v Gornjem gradu kupite na šest obrokov in brez obresti vse vrste tehničnega blaga in tekstila, v blagovnicah na Ljubnem in v Ljubiji pa pod istimi pogoji tudi belo tehniko in akustiko. V kmetijskem proizvodnem centru v Ljubiji pa so na voljo tudi radiatorji. Kot rečeno taka prodaja je organizirana do konca tega meseca, prvi obrok pa plačate takoj.

R. P.

Tako veličastnih mlajev, kot so jih postavili za letošnji občinski praznik in razstavo cvetja v Gaju, že dolgo nismo imeli priložnost videti.

SN objavljajo

V Solčavi je bilo slovesno
Podeljena najvišja priznanja in nagrade	Stran	1
Povratek odpisanih?
Povečano zanimanje za konjerejo		2
V prvem polletju brez izgub
Ugodni rezultati našega gospodarstva		3
Stroji se ne bodo več kvarili
Prebivalci Florjana zadovoljni		4
Gaj — kakršnega si lahko le želimo
Toliko ljudi v Gaju še ni bilo		5
Odbojkarice dobro pripravljene
Čez nekaj dni se prične republiška liga		7
»Zlata knjiga« zagledala luč dneva
Po dolgem času našli »zlato knjigo«		8

Rib še ne bo zmanjkalo

Na območju naše občine delujeta dve ribiški družini — RD Mozirje in RD Ljubno ob Savinji. Ribiški okoliš RD Mozirje obsega reko Savinjo od Kolenčevega jezua v Grušovljah pa vse do spodnjega letuškega jezua z vsemi njenimi pritoki, kakor tudi celotno Dreto. Ribiški okoliš ljubenske ribiške družine pa obsega reko Savinjo od izvira v Logarski dolini do Kolenčevega jezua z vsemi njenimi pritoki.

Za športni ribolov služita izključno Savinja in Dreto, dočim služijo pritoki obeh rek za gojitev zaroda tako postrvi kot lipanov in jih uvrščamo med varstvene vode.

RD Mozirje ima tudi robnik v Savinjskem gaju in v Sp. Rečici. Ribnik v Gaju služi izključno kot komercialna voda za športno rekreacijo. V njem je 80% krapov, ostalo pa so linji, kleni, mreine in blistavci. V robniku v Sp. Rečici pa so vzgajali zarod postrvi, vendar se je ribnik preveč zatravil in je njegova uporabnost vprašljiva.

Obe ribiški družini namenjata za športni ribolov 117 ha vodnih površin, 27 ha površin pa je varstvenih voda.

Zanimivo je število mladice, ki so jih v preteklem letu ribiški družini vložili v gojitvene in varstvene vode.

Tako so člani RD Ljubno vložili 93.500 mladice potočne postrvi, 370 potočnih postrvi (velikost 15 — 20 cm) in 3000 lipanskih mladice.

Mozirski ribiči pa so v varstvene vode vložili 10.000 potočnih postrvi in 200 sulcev, v ribolovne vode pa 3.235 potočnih postrvi, 4300 lipanov, 2. sulca, 1000 krapov, 497 smučev in 405 podustov.

Poglejmo še, kako uspešni so bili ribiči pri lovu. Mozirski ribiči so lani ujeli 1.059 potočnih postrvi, 407 šarenk, 2.067 lipanov, 2. sulca, 886 krapov, 124 klenov in 48 mren. Skupna teža ulova je bila 2.346 kg ali 13% več kot leto prej.

Ljubenski ribiči pa so ujeli 1.355 potočnih postrvi, 459 šarenk in 650 lipanov. Skupna

teža ulova je bila 758 kg : li 11% več kot lansko leto.

Delo ribičev seveda ni omejeno le na lov in gojitvena dela, ampak se obe ribiški družini lahko pohvalita z bogato društveno dejavnostjo. Ribiči opravijo zelo veliko prostovoljnega dela (na primer RD Mozirje lani 6.127 ur, RD Ljubno po 4.326 ur). Zelo pomembna dejavnost je tudi izobraževanje ter sodelovanje pri turističnih prireditvah v naši občini. V RD Ljubno je včlanjenih 167 ribičev, v RD Mozirje pa 221. Več kot 10% je mladincev in pionirjev, kar kaže na resno delo tudi z mladimi generacijami.

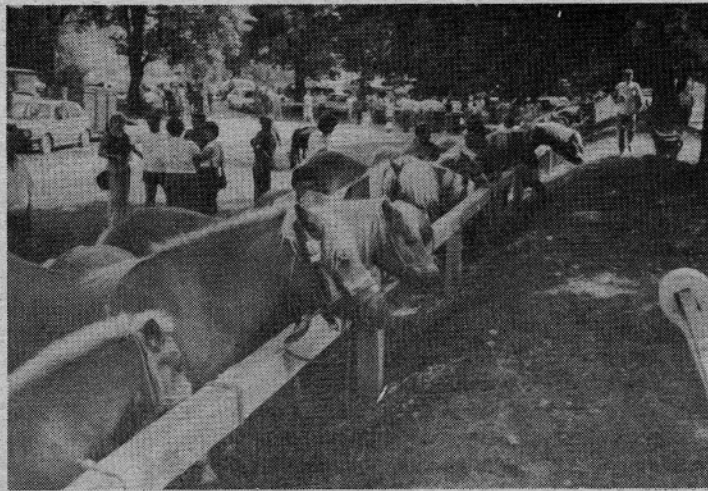
V današnjih časih, ko se srečujemo z vedno bolj onesnaženimi vodami, se seveda kar samo po sebi postavlja vprašanje, kakšna bo usoda življenja v vodi, s tem v zvezi pa tudi delovanje ribiških družin. V zadnjih letih je poleg stalnega upadanja kvalitete naših voda problematično tudi stalno upadanje števila jezov, kašt in drugih vodnih objektov. Tudi žag in mlinov na vodni pogon skoraj ni več. Znano je, da so se ravno v strugah pod takšnimi objekti ribe najbolj razmnoževale in vzrejale. Z upravljalci voda bo nujno potrebno narediti načrt, da se bodo takšni objekti, ki dajajo zavetje ribam, obnavljali in vzdrževali.

Ribiški družini ocenjujeta, da je znašala skupna škoda v lanskem letu zaradi pogina rib v naših vodah okoli 13 milijonov din. Največ rib je poginilo zaradi spuščanja mazuta, kurilnega olja in gnojevke v vode.

Kljub povečani čuvajski službi in zelo visokim kaznim krivolovcev ne kaže znakov upadanja. Njihovo število narašča zlasti med tistimi, ki prihajajo ob vikendih na razne piknike ob naših vodah.

Ribiški družini gospodarita tudi z drugimi vrstami živali, predvsem z raki in žabami. Rakov je malo in se ne love, drugače pa je z žabami. Ribiči ugotavljajo, da je tudi teh vedno manj. Vzroke v upadanju je treba iskati predvsem v slabšanju njihovega življenjskega okolja, kajti vedno manj je mladih in zamočvirjenih predelov.

RAJKO PINTAR

»Moj očka ma pa konča dva...« — konjiči zbrani na pregledu na mozirskem Sejmišču.

Povratek odpisanih?

V naši družbi, polni nasprotij in nesmiselnih ukrepov in usmeritev, smo v nepremišljeni ihti za modernizacijo kmetijstva »pozabili« na konje, jih odrinili na rob dogajanja. Zmota je bila seveda prehuda in preveč očitna. Napori veterinarjev in drugih, ki so se zmote vseskozi zavedali, so vendarle rodili sadove, veliko pa so k spremembi na bolje prispevale tudi dejanske, življenjske in delovne potrebe. Konji so spet postali »zanimivi«.

Tudi zaradi tega so pred dvema letoma za občini Mozirje in Velenje ustanovili podružnico slovenskega konjerejskega društva. Njen osnovni namen je razumljivo pospeševanje konjereje, strokovna pomoč rejcem in podobno. V društvo so včlanjeni rejci plemenskih kobil zlasti haflinške pasme, ki jo v obeh občinah zadnja leta načrtno uvajajo in pospešujejo, seveda pa so člani tudi rejci hladnokrvnih in norinških pasem, ki so zaenkrat še v večini. Člani podružnice slovenskega konjerejskega društva iz občine Mozirje si med drugim prizadevajo, da bi na nekadanjem sejmišču ob Savinji v Mozirju znova uredili prostor za potrebe konjereje in živinoreje nasploh. Sem seveda sodijo pregledi živali, sejmi in navsezadnje tudi ostale prireditve, ki jih načrtujejo in bodo z njimi popestrili turistično ponudbo doline in njen vsakdanji življenjski utrip.

ski utrip.

Pred dnevi so se v obeh občinah mudili strokovnjaki republiške rodovniške službe z biotehnične fakultete v Ljubljani, oziroma inštituta za konjerejo in zdravstveno varstvo konj Slovenije. Najprej so se ustavili v Mozirju kjer so na že omenjenem in zelo primernem prostoru opravili rodovniški pregled žrebet haflinške pasme, ki je vseboval tudi opis živali, žigosanje z znakom haflingerja, pregled kobil na brestost, zanimalo pa jih je tudi kaj nameravajo rejci z žrebicami in žrebeti.

Razveseljav je podatek, da bo večina rejcev žrebice obdržala za nadaljnjo rejo, žrebce pa bodo jeseni ponudili kupcem na sejmu plemenskih žrebet v Kranju. Prav tako veselo dejstvo, da število priustov v mozirski občini iz leta v leto raste, saj je bilo samo na pregledu v Mozirju več kot 20 žrebet haflinške pasme, še veliko več pa je žrebet ostalih pasem, ki jih tokrat ni bilo na pregledu. V mozirski občini imajo tri plemenske žrebce, dva haflinške pasme in enega hladnokrvnega. Na pregledu v Mozirju je bilo skupno 58 živali, poleg žrebet še plemenske kobile, kar vse skupaj pomeni, da konjereja znova dobiva svoj pravi pomen, ki smo ga v preteklosti neupravičeno zanemarjali.

J. PLESNIK

Srečanje borcev

Občinska borčevska organizacija je ob letošnjem občinskem prazniku povabila v goste udeležence dogodkov izpred 44-ih let, ko je s padcem zadnje nemške postojanke v Mozirju Zgornja Savinjska dolina postala osvobodeno ozemlje. Srečanja so se udeležili Mitja Ribičič, Tone Bole, Ela Ulrih-Atena, Ludvik Zupanc-Ivo in Ivan Mogu-Marko. Najprej jih je sprejel predsednik skupščine občine Mozirje Anton Boršnak z ostalimi družbeno-

političnimi delavci naše občine. Nato pa so si ogledali tovarno Gorenje MGA Nazarje, kjer jim je namestnik direktorja Marko Purnat razkazal proizvodne prostore in jih detajlno seznanil z uspehi in tudi težavami, ki danes vladajo na gospodarskem tržišču. Po ogledu tovarne so se udeležili še tovarniškega srečanja. Žal se vsi vabljeni zaradi zdravstvenih razlogov niso mogli udeležiti srečanja.

R. P.

Znani partizanski komandanti — gostje naše občine ob občinskem prazniku — so si ogledali proizvodne prostore tovarne Gorenje MGA Nazarje.

»Moj dom« vam pomaga zgraditi dom

Dobri dve leti je preteklo od ustanovitve stanovanjske zadruga »Moj dom«, ki združuje graditelje stanovanjskih hiš, kakor tudi tiste, ki svoje domove obnavljajo in adaptirajo. V naši občini je bilo do nedavna to še dokaj neznana oblika organiziranja graditeljev. Zato je bilo na začetku potrebne ga kar precej truda, da se je v zadrugo včlanilo toliko članov, kot je potrebno za ustanovitev. Danes pa je stanje popolnoma drugačno. Trenutno stanovanjska zadruga šteje 430 članov. Od tega je polovica takih, ki gradijo nove hiše, polovica pa takih, ki so se spustili v adaptacijo hiš.

O delu stanovanjske zadruga smo se pogovarjali z Nado Ajnik, ki pri zadrugi opravlja administrativno-tehnična opravila.

Povedala nam je, da je največja ugodnost članov zadruga ta, da so oproščeni prometnega davka pri nakupu gradbenega materiala. Poleg tega pa graditeljem tudi svetujejo in jih povezujejo. Z naveti bi radi graditeljem še bolj pomagali, vendar pa so trenutno kadrovske izredno siromašni. Za vsa opravila imajo zaposleno eno samo delavko, računovodske posle pa honorarno opravlja ena delavka. Ta honorarna delavka pa opravi mesečno tudi do 170 ur, saj dnevno pride tudi do 60 računov. Pa tudi količina denarja, ki se pretaka preko stanovanjske zadruga ni zanemarljivo majhna, saj je na primer promet v prvi polovici letošnjega leta znašal preko 80 starih milijard dinarjev.

Sedaj še vsa dela opravljajo ročno, že spomladi pa so nabavili računalnik. Računajo, da ga bodo v jesenskih mesecih priključili, kar jim bo seveda precej olajšalo poslovanje.

Organizacijsko trenutno spadajo pod Komite za varstvo okolja in urejanje vendar bi se radi osamosvojili ter razširili svojo dejavnost.

Člane sprejemajo vsak mesec. Sprejema jih zadrugi svet, ki rešuje tudi vse ostale probleme. Zadrugi svet šteje 7 članov, ki so iz vrst graditeljev hiš.

Trenutno je za članstvo potrebno plačati 13.000 din v enkratnem znesku, kasneje pa članarine ni potrebno več plačevati.

NADA AJNIK

Graditelji iz naše občine so že ugotovili, da članstvo v stanovanjski zadrugi prinaša številne ugodnosti. Če to ne bi držalo, prav gotovo ne bi bilo takšnega zanimanja za vpis v to veliko družino graditeljev.

RAJKO PINTAR

Francoski kmetje na obisku pri nas

Koncem avgusta je prispela v našo občino z lastnim avtobusom skupina 46 gostov iz Francije, ki so stanovali na turističnih kmetijah v Šmihelu: pri Atelšku, Goličniku, Goltniku in Acmanu. Pridružili so se jim še 4 Francozi, ki so prišli v Šmihel h Goličniku že prej in so se po prihodu skupine preselili k Žagarju.

Vse te obiske Francozov je organiziralo Auvergnansko društvo FRANCIJA — JUGOSLAVIJA s sedežem v Clermont — Ferrandu v Centralni Franciji, kate-rega predsednica je ga. Michele Andre, ki je bila do letošnjih volitev podžupanja mesta Clermont — Ferrand in je sedaj ministrica v socialistični vladi ter odgovarja za položaj žena.

Glavni organizator teh obiskov v Sloveniji pa je podpredsednik društva G. Georges Guezennec, ki je bil tudi glavni iniciator ustanovitve društva. G. Guezennec pri-haja že dolga leta v Zgornjo Savinjsko dolino in je bil leta 1985 organizator obiska podobne skupine ter nekaj manjših skupin pozneje. On sam je velik prijatelj Slovenije in Jugoslavije in je napisal knjigo JUGOSLAVIJA — včeraj in danes. V njej je posebno poglavje posvetil občini Mozirje in ZKZ Mozirje.

Skupina, ki je letos prišla, je bila sestavljena iz ljudi raznih poklicev; precej je bilo kmetov, kmetijskih strokovnjakov — raziskovalcev iz INRA (Državni inštitut za raziskave v kmetijstvu), predavateljev na kmetijski srednji šoli in višji agronomski šoli, sociolog in tudi drugih poklicev. Namen njihovega obiska je bil, kot so zapisali v programu, spoznati socialno, gospodarsko in kulturno življenje na deželi (kmetije, obrtnike, podjetja).

Najprej so si ogledali Logarsko dolino in Robanov kot. V naslednjih dneh so obiskali tri kmetije: Atelškovo v Šmihelu, Bidrovo

v Dol Suhi in Bastlovo v Bočni. Poleg tega so si ogledali še mizarstvo Marovt na Rečici ter GLIN v Nazarjah. Sledil je obisk v tovarni Gorenje v Titovem Velenju in ogled knjižnice v Mozirju. Obiskali so tudi inštitut za hmeljarstvo in pivovarstvo v Žalcu, si ogledali zanimiv vzorčni vrt zdravilnih rastlin pri inštitutu, ter nato z zgornje terase Hmezadovega skladišča še lahko videli velik del Savinjske doline.

Vsak dan po skupni večerji pri Goličniku so bili razgovori. Prvi večer je bil posvečen ZKZ Mozirje in kmetijstvu v Sloveniji in Jugoslaviji. Naslednji večer so predstavili Gorenja predstavili poslovanje podjetja in njegovo samoupravno organiziranost. Zadnji večer so za slovo od Zgornje Savinjske doline priredili zabavo s plesom, za godbo je poskrbel s citrami mladi Roban. Ta večer jih je obiskal tudi predsednik občinske skupščine Mozirje Anton Boršnak.

V četrtek so nadaljevali pot v Ljubljano, kjer so si ogledali Cankarjev dom in staro mesto. Popoldne so se odpeljali v Vrsar, kjer so ostali do odhoda v Soboto. Poudariti moram, da so mi med bivanjem v Sloveniji večkrat rekli, da niso pričakovali, da je pri nas tako lepo. Posebno so bili navdušeni nad tem, da so bili povsod zelo pristrčno sprejeti in se čudili gostoljubnosti naših ljudi.

Mogoče kot zanimivost še to: v skupini je bil kmet iz znamenite francoske doline gradov ob Loiri. Povedal mi je, da so tam organizirali skupino, v kateri je za sedaj 8 kmetov in zadruga vinska klet in ki so se pričeli baviti s turizmom. Za sedaj sprejemajo obiske le čez dan in organizirajo ogleda teh kmetij in kleti. V načrtu imajo organiziranje kompletnega letovanja, kot je to v Zgornji Savinjski dolini, kar ga je posebej zanimalo.

BOJAN NENDL

Vode je primanjkovalo

V dolgotrajnem obdobju poletne vročine se je v nekaterih predelih Gornje Savinjske doline pojavil problem pomanjkanja zdrave pitne vode. Pipe so usahnile, prepotrebno tekočino pa so prebivalcem višinskih področij zagotavljali — kdo bi drug — prostovoljni gasilci.

Oskrbo s pitno vodo so z novimi vodovodnimi omrežji v mozirski občini po posameznih krajevnih skupnostih in skupno v zadnjih letih zelo dobro rešili, problemi pa so

seveda v višje ležečih predelih. Gasilci so na višinske domačije in kmetije zvozili 230.000 litrov pitne vode in tudi s tem upravičili svoje napore pri nabavljanju sodobnih gasilskih cistern.

Največ dela so imeli gasilci v Lučah, saj so zvozili 72.000 litrov vode, tudi do planinske postojanke na Loki pod Raduho, mozirski in gornjegrajski so poskrbeli za po 45.000 litrov, za 44.000 ljubenski in rečički za 21.000.

J. P.

V prvem polletju brez izgub

Intenzivno spreminjanje razmer gospodarjenja, kjer posebej izstopa splošna izjema rast cen, restriktivna monetarna politika, ki sloni na politiki realnih obrestnih mer, ukrepi na področju devizne in uvozne politike ter omejitve bruto osebnih dohodkov iz sredstev družbenopolitičnih skupnosti in samoupravnih interesnih skupnosti družbenih dejavnosti, padec kupne moči, so ukrepi, ki odločujoče vplivajo na raven in dinamiko finančnih rezultatov posameznih organizacij združenega dela.

Gospodarstvo v občini je v prvem polletju dobro gospodarilo in doseglo dokaj dobre poslovne rezultate in tako izkazuje produktivnost v količinskem obsegu industrijske proizvodnje za 6,6%. Vsled tega prekoračuje gibanja v Sloveniji, kjer je povprečno dosežena negativna rast za 4,5% predvsem v panogah, ki so prisotne tudi v naši občini. Še vedno pa je prisotno padanje kmetijske proizvodnje v povprečju za 6,5%. Na področju zunanje trgovinske menjave so bili doseženi ugodni izvojni rezultati, realno povečani za 53,7%, v katerih je delež konvertibilnega izvoza znašal 96,4%. Stopnja pokritja uvoza z izvozom je 177,0%, kar pomeni, da krepko prekoračujejo splošna gibanja na območju Slovenije in Jugoslavije. Prizadevanja OZD, predvsem MGA, GLIN, Elkroj in Kovinarstva, se kažejo tudi v iskanju novih izvoznih poti, kar dokazuje povečan delež za 10% lani na letošnjega 15,6% v strukturi celotnega prihodka in dokazuje nadpovprečne rezultate.

Na gibanje celotnega prihodka, ki je za 188,5% večji kot v polletju lani, so nekoliko vplivali nerealizirani prihodki, ki so 4,4% realizacije. Porabljena sredstva so naraščala za 4,6 indeksnih točk hitreje kot celotni prihodek, pri čemer njihov obseg možno opredeljuje revalorizacijo porabljenih zalog in materiala, nadomestnih delov in drobnega inventarja. Po obračunu porabljenih sredstev je gospodarstvo občine ustvarilo za 174,4% večji dohodek. Družbene obveznosti iz dohodka so naraščale za 169,9%, kar pomeni, da je dinamika teh obveznosti pod rastjo dohodka in da OZD, ki niso ustvarile poslovnih skladov, teh obveznosti niso poravnale v celoti. Negativnih poslovnih rezultatov ni bilo ugotovljenih. Akumulacija našega gospodarstva se povečuje za 151,6%, to je za 12,8 indeksnih točk hitreje kot rast dohodka. Največji delež akumulacije v občini sta ustvarila MGA Nazarje in Elkroj Mozirje,

brez poslovnega sklada so poslovale: RTC Golte, Kovinarstvo Ljubno, Komunala Mozirje, Turist Nazarje in ZKZ Mozirje.

Navkljub pomanjkanju lastnih sredstev se je za 185,2% povečala investicijska potrošnja. Skupno je izvedeno plačil v investicije 3.369 mio din in to predvsem v zameno javo in posodobitev obstoječih osnovnih sredstev.

Povprečni mesečni čisti dohodek na delavca v občini je v polletju znašal 439.901 din, kar je le za 137,4% več kot lani in kaže na spoštovanje zakonskih omejitev ter močno zaostajanje za rastjo življenjskih stroškov.

Zaskrbljujoče je finančni položaj združenega dela, ker delež lastnih sredstev v finančni strukturi sredstev stalno pada. Vse več organizacij je odvisno od tujih virov, za kar plačujejo nenormalno visoke obresti, ki močno poslabšujejo dohodkovni položaj. Negativne trende beležimo tudi na področju zaposlovanja, saj je število zaposlenih, računano na december 1987, v gospodarstvu manjše za 1,5%, kar kaže na proces tehnoloških prenov v OZD, racionalnejše oblike organiziranosti in ne nazadnje stagnacije na področju pridobivanja novih proizvodnih programov finalizacijo proizvodov primarnih dejavnosti.

Vse to kaže na pomanjkanje nadaljnjih razvojnih programov v gospodarstvu, ki jo pogojuje tudi nizka akumulativnost OZD. Zato si je Izvršni svet skupaj z gospodarstvom občine zadal nalogo, da postavi strategijo dolgoročnega razvoja občine, ki naj predvidi nova delovna mesta za naravni prirast prebivalstva in zmanjša število brezposelnih delavcev.

MARIJA VRTAČNIK

Oh, ta infrastruktura

Težave, takšne ali drugačne, mislimo na komunalne in druge objekte, Gornjega grada seveda niso obšle. Mrliško vežico gradijo že dolgo, sedaj manjka »le še« zunanja ureditev. Športno igrišče je prav tako problem posebne sorte, za katerega ne vidijo otipljive rešitve, lep del kraja pa občasno tudi »plava«. Lepo urejeno in asfaltirano industrijsko področje v Smreki in enako urejene ulice v stanovanjskem naselju pod to delovno organizacijo imajo napako — ni odvodnjavanja. Ob hudih neurjih se vode s področja Menine zlijajo skozi Smreko in spodnje stanovanjske hiše. Zalijejo delovne prostore, skladišča, kleti. Ni dolgo tega, ko se je nad Gornjim gradom utrgal oblak. Ni bilo prvič, da je voda zopet napravila veliko škodo, doseđanja opozorila so bila zaman, bo tokrat zaleglo?

S kabelsko televizijo so na konju. Znašli so se pravočasno, imeli nekaj

Okusno opremljeni notranji prostori nove papirnice.

Formula EL — od Moskve do San Francisca

Dejstvo, da delovna organizacija v sedanjih razmerah, nenehno izboljšuje kakovostne kazalce uspešnosti poslovanja, potrjuje pravo razvojno in poslovno usmeritev, potrjuje pridnost in sposobnost takega kolektiva. Zagotovo je to MODNA KONFEKCIJA ELKROJ, ki tudi letos dosega nadpovprečne rezultate. Navedimo lep primer. V tekstilni panogi je v Sloveniji 84 delovnih organizacij. Po ustvarjenem dohodku na delavca je bil Elkroj lani na 32. mestu, letos se je povzpel celo na 18. mesto. Pri tem velja povedati, da je od konfekarjev na tej lestvici pred Elkrojem le manjša delovna organizacija ZARJA Petrovče, ostali so tekstilci. Med pomembnejšimi konfekarji je torej Elkroj prvi. S te lestvice še podatek, da je bil lani Elkroj pri izplačanih čistih osebnih dohodkih na delavca 42., v letošnjem prvem polletju pa že na 23. mestu.

V Elkroju so se letos odločili da bodo proizvedli in prodali 1.550.000 izdelkov, 850.000 za domači trg, 650.000 za izvoz na konvertibilno področje in 50.000 za kliriški trg. S tem bodo ustvarili preko 54 milijard dinarjev celotnega prihodka, na konvertibilnem trgu od tega 11 milijard. V sezoni pomlad-poletje, ki seveda

sovpada s polletjem so proizvedli dobrih 770.000 raznih konfekcijskih izdelkov. To je tri odstotke več kot so načrtovali, v primerjavi z lanskim letom pa za 7 odstotkov manj. Razlog za nižjo proizvodnjo je jasen. Gre na račun spremenjenega proizvodnega in prodajnega programa, saj vse večji delež predstavlja dopolnilni program, ki je po svoji naravi tehnološko zahtevnejši.

Od celotne količine proizvedenih izdelkov v vsej delovni organizaciji so v prvem polletju izvozili 52,8 odstotka, od tega 47,2 na konvertibilno tržišče. Na ta tržišča so izvozne načrte presegle za devet odstotkov, v primerjavi z lanskim letom pa kar za 38. Za kliriško tržišče so ti odstotki veliko višji, seveda pa so absolutne količine bistveno manjše. Razveseljuje tudi podatek, da se delež proizvodnje najbolj povečuje v tovarnah v Alibunarju in Odžaku. Ne moremo seveda tudi mimo dejstva, da je bilo za izvoz namenjenih 92,5 odstotka vseh izdelkov skrojjenih in sešitih v temeljni organizaciji Konfekcija Mozirje, iz šoštanjske Konfekcije pa so izvozili 76,5 odstotkov izdelkov. Še nekaj je pomembno. Za prvo šestmesečno obdobje je namreč značilno, da so uspeli več prodati, kot so proizvedli. To seveda pomeni, da so bistveno zmanjšali zaloge. Spodbudnih dosežkov je še več, od slabosti pa jih skrbijo visoke obresti, saj zanje vsak mesec dajo precej več, kot za bruto osebne dohodke. Problem obresti pri tekočem in razvojnem financiranju delovne organizacije se torej kaže v svojih najhujših razsežnostih, saj prav obresti izničijo ostale ugodne pokazatelje proizvodnje.

Z marljivim delom in pravilno, predvsem izvozno naravnano usmeritvijo, so v Elkroju prepričani, da bodo uspešni tudi v prihodnje. Poseben poudarek dajejo kakovosti poslovanja v prav vsakem pogledu. Pravo to temelji, da uspevajo na vedno novih in še posebej zahtevnih tujih tržiščih. Domače tržišče se krči, edini pravi izhod je torej izvoz na konvertibilno tržišče.

V Elkroju se danes lahko pohvalijo, da njihove izdelke že nosijo kupci od Moskve do San Francisca, čeprav levji delež še vedno predstavlja izvoz v Zvezo republiko Nemčijo. Zlasti za področje izvoza so se kadrovske okrepili in se trenutno pogovarjajo za posle tudi na Nizozemskem in v Franciji, dva večja posla so letos že opravili za Sovjetsko zvezo in bodo do konca leta še enega, nekoliko skrivnostno pa omenjajo, da pričakujejo pomembno naročilo iz Združenih držav Amerike. Vrata v svet se vse bolj odpirajo.

J. P.

Svež veter v trgovski dejavnosti

Obdobje nekaj zadnjih let na področju trgovske ponudbe v ožjem središču Mozirja nekako napeljujejo na misel, da so bili v delovni organizaciji Savinja z izgradnjo prepotrebnih blagovnic zadovoljni z doseženim. Najbrž neupravičeno. Težko bi namreč našli tehten razlog, ki bi opravičil prazne trgovske lokale v samem središču Mozirja, ki so »prazni« postali zaradi preselitve pod eno streho, v novo blagovnico. Zal so vse doslej prazni tudi ostali, čeprav je vmes minilo nekaj dolgih let. Na vso srečo so sedaj vsi ti prostori le zaživeli kot se spodobi.

Spremembe, tudi kadrovske, so bile nujne, z njimi pa je v tem 105-članskem kolektivu zavel nov veter. Kaj kmalu so bili pripravljene programi za oživitve opuščenih trgovskih objektov. Prej prazni in zaprti so danes polni trgovskega utripa, kar je edino prav. V zadnjem obdobju so v Savinji veliko postorili. Naštetimo le nekaj dejstev. Priljučna stavba ob upravni zgradbi je po nekdanji prodaji pohištva praktično deset celih let samevala. Obnavljali niso ostrejša, ki se je že pričelo podirati, voda v radiatorjih je vsaj sedemkrat zamrznila, seveda tudi odmrznila, in radiatorje je bilo treba zamenjati, vse skupaj je veljalo precej dinarjev, danes pa so na tem mestu lepi prostori za komercialno in kooperacijsko službo.

V zadnjem obdobju so v Savinji prenovili prostore upravne zgradbe, sodobno uredili trgovino z železnino in sorodnimi materiali, v prostorih nekdanjega tekstila odprli brezcarinsko prodajalno in v nazarski samopostrežni trgovini klub vsem prostorskim težavam uredili še diskontno prodajo. To še ni vse. Od vseh »malenkosti« velja omeniti tudi novo trgovino na Ljubnem, v moziški blagovnici so zamenjali steno iz enega samega kosa stekla, ki je prej bolj »ogrevalo« zunanost kot prodajalke, za ogrevanje bodo še letos poskrbeli v nazarski trgovini, pa tudi sicer jim načrtovano manjka. Nekaj jih bodo uresničili že v oktobru, pa še zanimivi so.

Se en neizkoriščen prostor so oživil in mu dali pravi namen. To so storiili v počastitev občinskega praznika, ko so v prostorih nedanje samopostrežne trgovine pod upravno zgradbo odprli novo papirnico, za katero je Mozirje z okolico že dolgo prosilo. V njej bodo našli mesto šolske potrebiščine, pisarniški material, mehanoografski izdelki, spominki, časopisi in revije, tobačni izdelki, svoj kotiček bodo dobili ljubitelji iger na srečo, pa tudi majhen barček bo zraven. Ob vseh teh »drobnarijah« ne kaže pozabiti, da bo v tem prostoru svojo enoto odprla tudi Ljubljanska banka, namenjena pa bo obrtnikom in njihovim poslom. Najbrž ne bo odveč tudi dejstvo, da bodo ob moziški blagovnici uredili še bife. Za začetek so poskušali s prodajo piva v vročih poletnih dnevih, in obneslo se je.

J. P.

Poizkusni zagon nove sušilnice lesa

V okviru projekta intenziviranja in predelave masivnega lesa iglavcev so si v GLIN-u začrtali izgradnjo nove sušilnice lesa, katero so dokončali v načrtovanem terminskem planu.

Zaradi povečane predelave iglavcev so bile doseđanje kapacitete za umetno sušenje lesa že nekaj let preizkušene. Do ozkih gri je prihajalo predvsem pozimi, ko je tudi naravno sušenje onemogočeno. V teh obdobjih so beležili konstantne zastoje v proizvodnji stavbnega pohištva, občasno pa so se pojavljale tudi napake na gotovih izdelkih zaradi premolednega suhega lesa. Vrtni program zahteva dodatne količine suhega lesa, saj je konstrukcija teh izdelkov prirejena na 18% vlažnost. Za naravno sušenje je potrebno nekaj mesecev v idealnih vremenskih razmerah, obenem pa zahteva nesorazmerno velike zaloge lesne mase.

Novo sušilnico lesa so naročili v SOP

Napori se seveda poznajo tudi pri uspešnosti poslovanja. Letos bodo ustvarili vsaj 20 milijard dinarjev prometa, kar pomeni 2,2 milijardi dinarjev dohodka. Predvidevanja niso pretirana, saj temeljijo na trimesečnih načrtih, ki jih doslej presegajo in so po nekaterih kazalcih kakovostnega gospodarjenja v vrhu uspešnosti med posameznimi delovnimi organizacijami sozda Merx.

Vse to priča, da skrbijo za kupce, še več si jih želijo pridobiti. Uveljavljajo sodelovanje s potrošniškimi sveti v kraj in kjer imajo svoje poslovalnice, sestajajo se s predsedniki teh svetov in skušajo sproti reševati probleme v oskrbi krajanov. V tej težnji iščejo

Ob otvoritvi nove Papirnice je zbranim spregovoril direktor TDO Savinja Franc Miklavc.

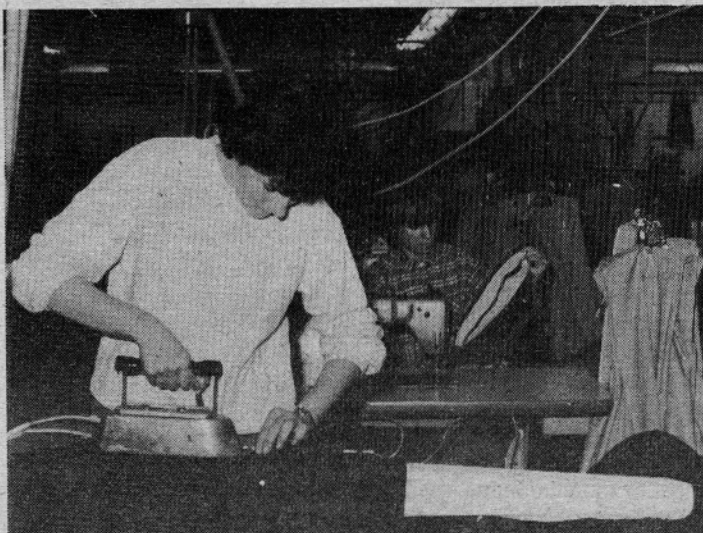
cenejše blago, ki ga trenutno dobijo le v sosednjih republikah. V skrb za boljšo prodajo sodijo tudi akcijske prodaje, znova bo na vrsti nagradna igra za kupce in še bi lahko naštevati.

Zelo pomembna razvojna usmeritev je tudi področje kooperacije. Pri tem so opredelili tri področja. Prvo je klasična kooperacija s proizvodnjo elementov za končno sestavo elementov v večjih sistemih združenega dela, drugo pa marketinški pristop, ki pomeni trženje končnih izdelkov njihovih kooperantov. Sem se navezuje tudi usmeritev v grosistično prodajo, s katero želijo obvladovati potrebe občinskega prostora pri nabavi reprodukcijskega materiala. Tretje in zelo pomembno področje je razvoj novih izdelkov, pri čemer so veseli vsake koristne in uporabne zamisli. Uspehi so tu, saj bodo na bližnjem sejmu obrti v Celju predstavili izključno nove izdelke. S pomočjo zunanjih sodelavcev so se vključili tudi na področje inženiringa, s katerimi pripravljajo projekt za izgradnjo tovarne suhih akumulatorjev v manj razviti srbski pokrajini.

NOVICE

so objavile pred 10-imi leti

Opozorjeni smo bili na vse večje želje raznih ljudi, da bi kupili kmetije, da bi jih spremenili v počitniške hiše. Na območju Luč je prišlo celo do nedostojnega prepričevanja starejših lastnikov, ki so nasledili napačnemu tolmačenju takšnih iskalcev mirnih kotičkov češ, da bo posestva starih, za delo nesposobnih ljudi pobrala občina. Seveda je opisana potrebna opozoriti naše občane, da ne nasedajo raznim ljudem, ki bi želeli tako priti do cenjenih rešitev svojih želja po počitniških zatočiščih. Priporočamo torej vsem, ki bi se odločali za podobne prodaje, da se pred tem posvetujejo s predstavniki krajevne skupnosti v kraju kjer živijo.

V Elkroju skrbijo tudi za usposabljanje mladih delavk.

Nova blagovnica v Gornjem gradu se čudovito vklaplja v obstoječe zgradbe. Veliko ljudi se je zbralo pri otvoritvi tega prepotrebne objekta.

Gornjegrajci bodo sedaj kupovali doma

Gornjegrajci se do sedaj pač ni so mogli pohvaliti s svojo trgovsko ponudbo, zato so si že nekaj let prizadevali, da bi nekako rešili ta problem. V zadnjih letih je bilo izdelanih kar nekaj načrtov, kako bi izboljšali stanje na tem področju, vendar nobena rešitev ni bila za krajane Gornjega grada sprejemljiva. V lanskem letu pa so se stvari začele korenito spreminjati. Rešitev problema je povzročila predvsem odločitev občinske stanovanjske skupnosti Mozirje, da na podlagi srednjeročnega plana graditve stanovanj pristopi h gradnji stanovanjskega bloka za prebivalce tega področja. S to odločitvijo so bile ustvarjene najboljše možnosti za gradnjo kombiniranega stanovanjsko-poslovnega objekta. V Zgornjesavinjski kmetijski zadrugi Mozirje so ugotovili, da je skupna gradnja tudi najboljše rešitev za izboljšanje trgovske ponudbe v Gornjem gradu. Dogovori so bili hitro doseženi in tako so bile ustvarjene vse možnosti za čim hitrejši začetek gradnje objekta. Na osnovi izdelanega projekta je bil izbran najugodnejši izvajalec del in sicer je bil to Vegrad iz Velenja, TOZD Gradbenik Ljubno. V tem času se je kot soinvestitor pojavila tudi Ljubljanska banka, Temeljna banka Velenje, ki je ravno tako želela na primeren način rešiti svoj prostorski problem, saj je do sedaj delala v tesnih prostorih zasebne stanovanjske hiše. Tako je sredi Gornjega grada v izredno hitrem

času in po zelo ugodnih cenah zrasel lep, v okolje vključujoč objekt, v katerem je združena celotna trgovska ponudba kraja na skupno 1057 m² pokritih trgovskih površinah, ter 660 m² odprtih skladiščnih površinah. Prostorji Ljubljanske banke obsegajo 50 m², v šestnajstih stanovanjih pa je dobilo nov dom 8 solidarnostnih upravičencev, en zaposlen v privatnem sektorju, dve stanovanji je kupila Smreka, po enega pa OS Gornji grad, ZKZ Mozirje in Elkroj. Dve stanovanji pa sta v lasti etažnih lastnikov.

Na svečani otvoritvi poslovno-stanovanjskega objekta se je zbralo veliko krajanov Gornjega grada in drugih gostov. Učenci gornjegrajske osnovne šole so jim pripravili prisrčen kulturni program, slavnostni trak pa je prerezal Ivan Poličnik iz Gornjega grada. Takoj po otvoritvi so si vsi lahko ogledali prostore novega objekta in se tako prepričali o urejenosti, funkcionalnosti in dobri založenosti blagovnice.

Danes časi niso najbolj naklonjeni gradnjam takih in podobnih, pa čeprav prepotrebni objektov. Vendar so Gornjegrajci dokazali, da nič ni nemogoče, če se le strnejo vse sile. Zato so v tem kraju v zadnjih nekaj letih zgradili in pridobili precej novih objektov, po besedah slavnostnega govornika Janeza Pustoslemška več kot v nekaj desetletjih poprej.

RAJKO PINTAR

Solčavani ne bodo žejni vode

Predsednik sveta KS Solčava Damjan Haudej je ob otvoritvi novega solčavskega vodovoda slikovito dejal: »Voda je vir življenja in je nujno potrebna za razvoj. V Solčavi smo se posebno v sušnih mesecih srečevali s pomanjkanjem pitne vode. Z novim vodovodom pa smo krajanom Solčave zagotovili takšne količine vode, da se lahko Solčava sedaj poveča še za dvakratno velikost.«

Izdelava novega vodovoda seveda ni bila lahko delo. Dosti je bilo potrebnega prostovoljnega dela, saj so morali narediti kar za

1576 m izkopov za polaganje cevi. Potrebna so bila tudi minerska dela. Sami krajanje Solčave vsega tega dela ne bi zmogli, zato so jim na pomoč priskočili graničarji z obeh karavil v Logarski dolini in s Strelčevega vrha, ki so opravili 540 prostovoljnih delovnih ur. Sami krajanje pa so opravili 328 prostovoljnih delovnih ur.

Gradnja vodovoda se je v glavnem financirala s sredstvi tretjega samoprispevka, na pomoč pa sta priskočili tudi območna vodna skupnost in podjetje NIVO Celje.

RAJKO PINTAR

Svečanost ob otvoritvi novega solčavskega vodovoda je bila opravljena kar sredi gozda, zato pa je bila toliko bolj prisrčna. Solčavani so lahko sedaj naslednjih 100 let brez skrbi — vode ne bodo žejni.

Razstava v Galeriji Mozirje

V počastitev občinskega praznika je Arhiv kulturne skupnosti Mozirje predstavil dejavnosti IV. operativne cone NOV v naši dolini. Gre za prvo razstavo na to temo. Zato je tudi zelo zanimivo ogledati predstavljena gradiva iz druge polovice 1944, ko je Gornje Savinjska dolina svobodno zaživela. Takrat so namreč enote IV. operativne cone po vrsti osvobajale naše kraje in ko je 12.

Dr. MILAN ŽEVART

septembra 1944 padlo še Mozirje, je bila dolina osvobodjena.

Te okoliščine so seveda omogočile hiter razmah najrazličnejših dejavnosti znotraj poveljstva cone, pa tudi politično delovanje je dobilo vsesplošen zagon. Bili so dani pogoji za ustanavljanje narodne oblasti, pripravljale so se ustrezne upravno-politične ustanove, kulturna dejavnost je ožive-la, hkrati pa so se že načrtovali prvi okvirji bodočega gospodarstva.

Častitljiv jubilej planincev

Številni ljubitelji planin so se 28. avgusta zbrali v idiličnem kotu v osrčju naših planin — pri Mozirski koči, kjer so s priložnostno svečanostjo obeležili častitljiv jubilej, 95. letnico Savinjske podružnice Slovenskega planinskega društva.

Slavnostni govornik, predsednik OK SZDL Mozirje Zdravko Novak je z izbranimi besedami spomnil na razvoj planinstva, katerega začetek sega seveda že stoletja nazaj. Naš rod, ki je živel v tem hribovitem svetu, na teh krčevinah in jasad in ki je bil izpostavljen premočnim pritiskom in težavam pa se je kljub temu obdržal. Planinstvo je bilo vedno povezano s prebujanjem narodne zavesti, bilo je prisotno v boju proti nemški raznarodovalni politiki, ko je tudi nad našimi planinskimi potmi in postojankami poskušala zagospodovati nemško-avstrijska planinska zveza. Temu pritisku so bili prav gotovo najbolj izpostavljeni predeli Štajerske in Koroške. V prizadevanjih, da bi tudi naše planine ohranile slovensko prvobitnost in podobo, je bila pred 95-imi leti ustanovljena Savinjska podružnica SPD s sedežem v Mozirju, ki je že v prvem letu obstoja štela 40 članov. V kasnejših obdobjih je svoj sedež menjavala od Gornjega grada pa do Celja. Močno oporo je ta podružnica imela v velikem prijatelju naših gora in ljudi — graškem univerzitetnem profesorju Frischaufu, ki je načrtno odkrival gorski svet Savinjskih planin, priznaval njegov slovenski značaj in ga opisoval v številnih delih. Pri tem ne moremo mimo številnih zaslužnih mož, ki so od ustanovitve dalje dajali pečat ne le sa-

Območje naše občine je tedaj predstavljalo izredno pomembno ozemlje v sklopu osvobojenih predelov domovine. Zato tudi ni naključje, da so vse priprave za organizirano zdravstveno službo, za redno šolstvo, za vojaško šolstvo, za politično usposabljanje, za ustanavljanje sodnih oblasti in podobno stekle v polnem zamahu. Dolino so razgibali predvolilni zbori, ki so bili prava doživetja po letih suženjstva in preganjanja. Številne večje prireditve, kot zbor AFŽ za Štajersko in podobno, so pripravile množice srečnih ljudi, ki so spet poslušali slovensko besedo in pesem... Veliko zborovanje v Bočni je dalo duška ljudem, ki so prisluhnili poleg najvidnejšim domačim predstavnikom še predstavnikom tujih misij pri IV. operativni coni.

Čeprav so požgani domovi v Solčavi, v Zadretju, Novi Štifti, Ljubnem in še kje glasno obtoževali tisočletno kulturo zavojevalcev, so ljudje veselo prišli za delo in v izredno težkih okoliščinah pričeli z obnovo domačij. Za doživeto svobodo so bile vse žrtve lažje, ne pa pozabljene. Tako nekako je opisal v svojih uvodnih besedah prof. dr. Milan Ževart čas, ki ga razstava predstavlja. Za kulturni spored je poskrbel mozirski pevski zbor pod vodstvom Antona Acmana.

Na razstavi, ki nosi naslov Dejavnosti IV. operativne cone v Gornji Savinjski dolini je vse gradivo last Arhiva kulturne skupnosti Mozirje. Postavil jo je A. Videčnik ob tehnični pomoči Občinske matične knjižnice Mozirje.

A. V.

Slavnostna seja zborov občinske skupščine je bila v obnovljeni dvorani Zadrúžnega doma v Solčavi. Dvorana je bila skoraj premajhna za vse, ki so se želeli udeležiti svečanosti.

Stroji se ne bodo več kvarili

Gotovo vam je že kdaj zmanjkalo elektrike. Morda le za pet ali deset minut pa je že bilo vse narobe. Brez elektrike pač ne znamo več živeti. Zato si najbrž lahko predstavljate, v kakšnih razmerah so živeli ljudje v Florjanu v KS Gornji grad, saj so imeli zaradi prenizke električne napetosti leta in leta težave z izpadi elektrike. Pred dnevi

pušča. Ko je vreme lepo, je treba krmu spraviti, ne glede na to, ali je električna napetost dovolj visoka ali ne.

Nekateri kmetje so si kupili tudi voltmetre, ki so pokazali, da je zelo pogostokrat napetost padla na 110 — 120 voltov, enkrat pa celo na 75 voltov.

Stroji in aparature so se jim nenehno kvarili. Celo serviserji jim tudi za nove stroje niso več priznavali garancije. Tudi televizije niso mogli vedno gledati, pa še tedaj je moral nekdo stalno dežurati ob aparatu, da ga je takoj izklopil, če je električna napetost nenadoma padla. Zmrzovale skrjinje so imeli priključene samo ponoči.

Kmetje so nam sicer povedali, da je bil dosedanji vod dobro vzdrževan, da pa preprosto ni vzdržal vseh obremenitev.

Svečane otvoritve daljnovoda Križ-Florjan so se udeležili skoraj vsi kmetje s tega področja. Otvoritve so se udeležili tudi predstavniki podjetja Elektro Celje in Skupščine občine Mozirje. Vsem so se domačini zahvalili za pomoč pri rešitvi tega dolgoletnega problema. Ta nova pridobitev bo gotovo pripomogla, da bo marsikateri mlad gos-

VALENTIN MAVRIČ

pa so se tudi njihovi obrazi razvedrili, saj so svečano predali namenu nov daljnovod, ki je rešil vse njihove težave.

O težavah, ki so jih imeli do sedaj, smo se pogovarjali z domačinoma iz Florjana Valentinom Mavričem in Ivanom Ugovškom, ki kar nista mogla skriti zadovoljstva, da se je ta problem po dolgih letih rešil. Po njunih besedah je bilo včasih tako hudo, da so bili prebivalci tega področja bolj potrebni elektrike kot kruha.

Dosedanji vod je bil zgrajen leta 1958. Njegova napetost je bila takrat izračunana, enostavno rečeno, za kakšnih pet luči na hišo pa še kakšen radijski sprejemnik zraven. Večjih potreb v tistem času ni bilo. Napredek pa je tudi v teh krajih storil svoje. Kmetije so se modernizirale, z razvojem pa so seveda v hiše prišli tudi stroji, ki so veliki porabniki električne energije. Takrat pa so se začele težave. Največje so bile v poletnih mesecih, ko so delali puhalniki, žage in podobni stroji. Za vse ni bilo nikoli dovolj elektrike. Tako so se morali kmetje klicati med seboj in se sporazumevati, v katerem času bo kdo kaj delal. Delo na kmetiji pa seveda tega ne do-

IVAN UGOVŠEK

podar ostal na kmetiji v teh odročnih, vendar prelepih krajih.

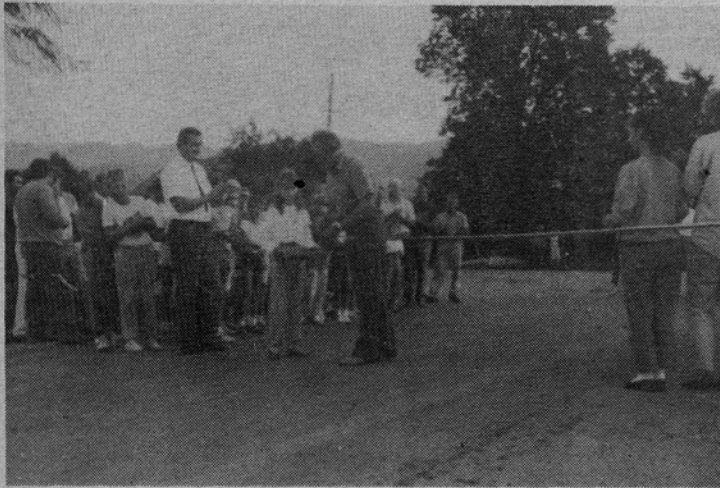
Energija je danes osnovni pogoj za napredek. To pomeni, da mora biti to področje še za korak pred njim. Prebivalci Florjana imajo sedaj dosti boljše pogoje za moderno kmetovanje, kar bo gotovo obogatilo in olajšalo njihovo življenje in delo.

RAJKO PINTAR

Planinska slovesnost pri Mozirski koči ob 95-letnici ustanovitve Savinjske podružnice Slovenskega planinskega društva.

RAJKO PINTAR

O posodobitvi ceste Renek — Rečica smo pisali že v prejšnji številki. Avtomobilisti in drugi udeleženci v prometu jo že nekaj časa s pridom koristijo. Uradno pa so jo predali namenu ob občinskem prazniku. Slavnostni trak je prerezal predsednik Sveta KS Rečica Anton Hribernik.

Z dvosedežnico na Stare stane

Glavna novost, s katero se bodo že v letošnji prihajajoči zimski sezoni srečali smučarji na Golteh, bo nova dvosedežnica Smrekovec, ki bo povezovala hotel in Stare stane. Izgradnja dvosedežnice je bila planirana že v lanskem letu, vendar je zaradi pomanjkanja finančnih sredstev zapadla.

V teh dneh gredo pripravljala dela h koncu, tako, da investitorji računajo, da bo do začetka letošnje zimske sezone dvosedežnica prepeljala prve smučarje. Z dvosedežnico bodo Golte nedvomno veliko pridobile. Predvsem bo odpravljeno ozko grlo na sedežnici Medvedjak. Nova dvosedežnica bo lahko prepeljala 1200 smučarjev na uro. S tem bo omogočen tudi hitrejši dostop do smučišča na Starih stanih in Ročki planini, poleg tega pa bo sproščen poligon Medvedjak, ki bo namenjen predvsem boljšim smučarjem in tekmovalcem.

V naslednjem letu načrtujejo še prestavitve vlečnice Trije plati na področje Starih stanov. S tem bo smučišče Lahovnica veliko pridobilo. To je tem bolj pomembno, kajti ravno na tem področju so najboljše snežne razmere. Se posebej na začetku in ob koncu smučarske sezone. Na Golteh računajo, da jim bo ta poseg po-

daljšal smučarsko sezono za kakšen mesec in pol.

Sicer pa na Golteh pripravljajo še nekaj novosti. Dokončali so poligon Medvedjak, kajti do vrha je napeljana voda, kakor tudi vse ostale inštalacije, ki so potrebne za nemoteno izvajanje treningov in tekmovalj.

Trenutno se dogovarjajo tudi za boljše avtobusno povezavo, cestno urejenost, kakor tudi za vadišijsko, zdravniško in reševalno službo ter za sodelovanje z organi za notranje zadeve.

V zimski sezoni bodo organizirali posebne programe smučarske šole, vrtec na snegu, razna tekmovalna za rekreativce in tekmovalce pa tudi zabavne prireditve, ki naj bi popestrile dogajanje na Golteh.

V teh dneh pričenjajo s prodajo sezonskih smučarskih vozovnic. Teh prodajo iz leta v leto več. Tako so jih lani prodali 3200.

Sezonske smučarske vozovnice lahko kupite pri vseh referentih za šport in rekreacijo v organizacijah združenega dela, na sedežu DORTC Golte in pri Kompaspu v Mozirju.

Predprodaja sezonskih smučarskih vozovnic bo potekala od 15. septembra do 30. novembra.

RAJKO PINTAR

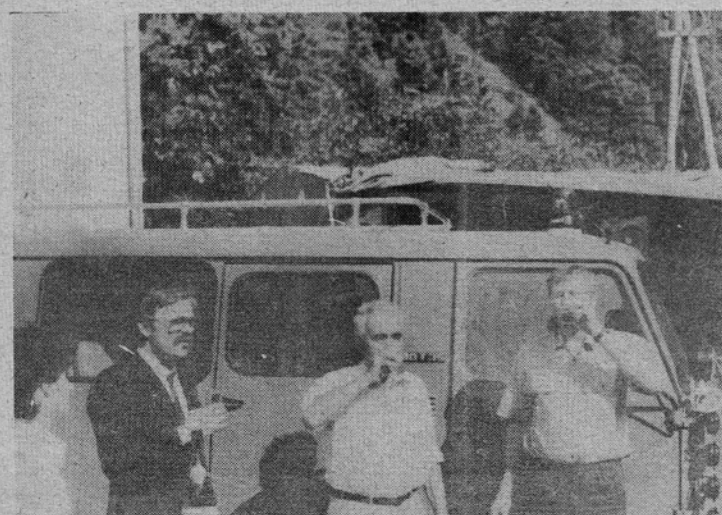
Pri bistrem studencu je stala takrat, ko sem šel v gore, potem pa mi piti je dala čiste in sveže vode.

Nato sva za hip pokramljala o kozah, o kravah, ovceh, potem sva poljubček si dala, prisrčen glasil se je smeh.

Tam gori v steni visoki, zaslísal sem klic iz dolin, zagledal dve beli sem roki, zagledal sem hčerko planin.

Pozdravljeno dekle veselo pozdravljeno s strmih višin nebo me je zopet objelo, ostal je hvaležen spomin.

(narodna pesem, ki najverjetneje izvira iz okoklice Solčave)

Solčavski gasilci so bogatejši za gasilski orodni avto. Avto je pomembna pridobitev pa tudi krščen je bil tako kot je treba.

Vsak nov delavec se najprej zredi

Veliko nas je, ki smo v zadnjih mesecih bili priča temeljiti obnovi pekarnarstva. Zidarski odri okrog in okrog, pekarna pa je kar pekla in prodajala. Ob tem sta zakonca Petrovič še posebej srečna. »Vsem odrom in zidarjem navkljub so ljudje vseeno prihajali, trkali na vsa vrata, želeli so kruh in pecivo. Ob gradnji smo nenehno pekli, prodajalno pa zaprli le za nekaj dni. Ti ljudje so nam pomenili ogromno, dajali so nam voljo, da smo vztrajali. Naložba je za nas zelo velika, pri čemer moramo pohvaliti razumevanje upravnih organov, in če nas ne bi naši kupci tako podprli, nam dali pogum, bi mogoče celo obupali. Res smo jim hvaležni, veseli smo, da želijo naš kruh in pecivo.«

Pekarna v Mozirju je torej obnovljena, razširjena in kupci bodo še bolj zadovoljni. Zakaj pravzaprav takšna naložba? Janez je pek z dušo in telesom, čeprav v otroštvu takšne želje ni imel. Rojen na Ptujju v številni družini, se je pač moral znajti. Njegov sošolec je delal v pekarni in ga je zvalil tja, po enem letu bi sicer, vendar ni imel kam, oče vzdrževanja družine ni zmožal sam. Tako je postal in ostal pek in danes si sploh ne zna predstavljati, da bi lahko bil kaj drugega.

Naložba je opravičljiva tudi iz drugega razloga, nemara najpomembnejšega. Obe hčerki sledita očetu in mami, ena je živilski tehnik, druga slaščičarka. To je lep obet, da bodo ponudbo v pekarni Petrovič razširili tudi do slaščičarskih izdelkov. Lepo je, če imajo otroci veselje, staršem za srečo in v ponos. Pekarna v Mozirju stoji že 100 let in jih bo zagotovo še toliko. Janez Petrovič je prišel v Mozirje 1963. leta kot pek, se zaposlil v takratni pekarni, na istem mestu seveda, imel pozneje obratovodja, žal (ali pa ne), je pekarna propadla, prišla je prisilna uprava, Savinja se je te pekarnarstva kasneje odrekla, Janez jo je vzel v najem in končno kupil.

Se med vami zgolj slučajno še najde kdo, ki ni niti slišal za mozirsko pekarno, za slastne zemlje, ki niso ne kruh in ne pecivo, so pa nekaj najboljšega kar si srce in želodec lahko privoščita? Je še kdo, ki ni poskusil več vrst odličnega kruha, še več vrst in še boljšega peciva? Morda se bo še našel kdo, ki mu med vožnjo skozi Mozirje ni zadišalo iz pekarnarstva in se seveda ni ustavil. Če ga ni ustavil prijeten vonj, ali pa gneča pred prodajalno, ga bo morda poslej ustavil lep napis na povsem prenovljeni stavbi pekarnarstva Janeza Petroviča. Zakaj je ta pekarna tako znana?

»Zakaj? Najbrž je najbolj pomembno dejstvo, da pečemo kruh in pecivo po receptih naših mamic, brez dodatkov, kemikalij, kruh je naraven, je domač. Prodajamo ga kakšnih šest vrt. Trenutno gre najbolj v promet osnovni

za 380 dinarjev, ki ga pečemo le 30 odstotkov, sicer pa prodamo največ polbelega, za cene pa tako ne vem. Peciva imamo običajno deset vrt. Trenutno so pri kupcih najbolj priljubljene štručke s šunko. Kako jih pripravljamo? Potrebno je malo mehkejše testo, narejeno v obliki rogljiča, v katerega vstavimo kos šunke, ko je testo vzhajano ga polijemo z vodo in pomočimo v nariban sir. Seveda ga tudi spečemo. Kupci so navdušeni.«

Sicer pa Janez Petrovič pove, in žena to potrjuje, da posamezno vrsto peciva prodajajo dokler gre, kasneje zamenjajo z novo pogruntavščino in vse skupaj se ponavlja. Tudi kakšno prejšnje »opusčeno« pecivo je čez nekaj časa zopet novo in tako se vse skupaj vrte v krogu, zelo okusnem seveda. Veliko kupcev imajo iz Spodnje Savinjske doline, Letuša, Smartnega ob Paki, Soštanja in Titovega Velenja. Tudi kupcev iz Mozirja je veliko, vendar imajo v tem kraju večjo izbiro, večjo ponudbo tudi ostalih pekav.

Delavci v pekarni so prišli praktično iz vse Jugoslavije, razumejo se, ne razumejo pa naših trenutnih narodnostnih razprtij. Že po deset let delajo v mozirski pekarni, nekateri so vmes odšli na »boljše«, pa so se vrnili. Kam? Na boljše! Ni jim zameril, rad jih je vzel nazaj, mladi so in ni greh, če želijo pekarski poklic zamenjati za kaj lažjega. Pa menda ni tako. Morda tudi ne zaradi dobrega kruha. So pač pri kruhu. Vsi štirje Petrovičevi pojedjo veliko »svoje« kruha, Janez in žena pa sta v en glas povedala, da se vsak nov pek v tej pekarni na začetku zredi. Pa pri tem zagotovo nista imela slabih misli. Všeč jima je to dejstvo.

Za konec pa še zanimiva zgodba. Na policah v mozirski pekarni najdemo »bio kruh«. Kaj je pravzaprav to? »Ta kruh smo pričeli izdelovati na pobudo možakarja, ki se žal ni predstavil. Rekel je le, da bo v Velenju odprl mlin, ki bo mlel pšenico, koruzo in tako naprej s kalčki vred. Prinesel je celo moko. To je bila moka zmleta iz naravnih pšenice, brez kemikalij, škropiv in tako naprej, predvsem pa mleta s kalčki vred, brez ločitve otrobov. Iz nje sem poskušal speči novo vrsto kruha. Najbrž je uspelo, saj so kupci dobesedno navalili. Toda moka je zmanjkala, človeka pa ni bilo več blizu in še zdaj ne vem, kje je. Takšno »nerodnost« sem moral nekako rešiti in delno mi je uspelo s pomočjo »Žita« iz Ljubljane. Tiste ga možakarja pa bi le še rad srečal, z njegovo moko vred. Naj povem, da vsak dan pojem štručko tega kruha, treba ga je narezati na tanke koščke, če ga namažete z maslom, je to nekaj čudovitega,« pravi Janez Petrovič in precej nas je, ki mu verjamemo.

J. P.

Reke obiskovalcev so se valile skozi Savinjski gaj. Točnega števila še nismo uspeli izvedeti. Najbrž pa jih je bilo kar nekaj deset tisoč.

Gaj — kakršnega si lahko le želimo

»Savinjski gaj je dočkal 10-letni jubilej v doslej najmikavnejši podobi. Obiskovalcu, ki zna ceniti naravo, oplemeniteno z mojstrovinami skrbne vrtnarske roke, mora zaigrati srce od navdušenja nad tolikšno lepoto. Vsaka, še tako nežna cvetka, posajena v harmonični združbi barvitih socvetic na številnih gredicah v zavetju naravnih in dosajenih drevnin, sredi negovanih travnatih zelenic, ob belih sprehajalnih poteh, med žuborečo Savinjo in spokojno tekočim potočkom, vabi s svojo nemo, a vendarle močno izrazno govorico: »Postoj, dragi popotnik! Odpri oči in srce! Za trenutek pozabi na vsakdanje tegobe in vsaj za hipec pokramlaj za mano! Veliko lepega in poučnega ti imam povedati!«

To so besede Lojzeta Plaznika. Sposodili smo si jih iz knjižice, ki so jo vrtnarji izdali ob 10-letnici te prelepe stalne razstave cvetja v naravi. Desetletje je minilo. Deset let začetnega navdušenja, zagnanosti, marljivega dela, pa tudi desetletje številnih nedorečenosti, predvsem seveda denarne narave, saj Savinjski gaj, če želi biti lep, terja veliko sredstev, dela, odgovodovanja, ljubezni... Vsega je bilo malo, in vsega dovolj.

Letos so njegovo upravljanje prevzeli člani društva slovenskih vrtnarjev, brez katerih gaja tudi doslej ne bi bilo. Prevzeli so ga poskusno, kot so poudarili. Poskusno zato, ker niso bili zadovoljni z razumevanjem in pomočjo družbene skupnosti. Tokrat so zadovoljni in rože in cvetlice tudi.

Lojze Plaznik v njihovem imenu pravi: »Mnogi nas motrijo z vprašanji, kdaj zakaj in kako smo sploh našle svoj dom prav tu, na tem koncu Slovenije, v tej skriti spokojni gmajni na obrežju bistrice Savinje. To skrivnost še posebej radi pojasnimo, saj, kolikor nam je znano, podobnega srečnega naključja niso doživele doslej še nobena od naših sestera, ne v Sloveniji, ne v širši domovini. Razložimo jim, da je to zasluga hortikulturno osveščenih Mozirjarinov, ki so dali pobudo in ogromno udarniškega dela. Društva slovenskih vrtnarjev, ki je radodarno sprejelo obvezo za vso strokovno pomoč pri načrtovanju in urejanju nekdanje zapuščenega trške gmajne v edinstven cvetlični park, številnih slovenskih in inozemskih vrtnarjev, zlasti holand-

skih, ki so darovali prve čebulnice spomladanskega in sadike letnega cvetja, krajevne skupnosti, številnih delovnih organizacij in društev v dolini in izven nje, največ pa našega neutrudnega očeta — vrtnarja Jožeta Skornška. Njegova predanost in ljubezen do danes sta brezmejni, nepopisni in vztrajni. Naše predhodnice so vedele povedati, da je tudi v obdobjih gmotnih kriz bil edini, ki jih je kljub nepokritim stroškom obdržal pri življenju in jih nesebično negoval na svoj račun.«

Slovenski vrtnarji so letos gaj torej prevzeli poskusno, za zgled vsem doma in v tujini so pripravili mednarodno razstavo rezanega cvetja, doslej prvo v Jugoslaviji in nemara tudi v Evropi. Ob doslej najlepše urejenem gaju v njegovi desetletni zgodovini, je bila ta razstava nekaj enkratnega, čudovitega, ne smemo zapisati »nepopovljivega«, kajti slovenski vrtnarji jo bodo še ponovili, še obogatili. Vsej črnogledosti navkljub pri letošnjem urejanju gaja, so bili na uradni otvoritvi razstave veseli in srečni, polni upanja, da bo gaj živel tudi v svojem drugem desetletju. Nekaj se je premaknilo, sta poudarili obe govornici na otvoritvi, predsednica Društva slovenskih vrtnarjev Marica Kušar in predsednica republiškega komiteja za turizem Bogomila Mitič, ki je posebej poudarila, da Savinjski gaj mora (in bo) živel dalje, naj bo kakorkoli. Opuščitev takšnega bisera, bi bila za vse le prevelika sramota.

Na vso srečo se kaj takega ne bo zgodilo. To lahko zadržimo tudi zaradi tisočev ljubiteljev cvetja in lepe narave, ki so se od petka do nedelje dobesedno zgrinjali proti Savinjskemu gaju in s tem nekaj tisočkrat potrdili, da napor vrtnarjev niso bili zaman, da so še dobri ljudje, ki znajo ceniti lepoto, naravo, marljive roke in ljubezen do cvetja. To je bil svojevrsten referendum, izglasovan stoodstotno. In prav je tako. V zahvalo vsem, ki so skrbeli za Savinjski gaj, in v spodbudo, da bodo zanj skrbeli tudi v prihodnje. Hvala vam, slovenski vrtnarji!

Lepote cvetja, čudovitih barv in umetniške izraznosti vrtnarjev s treh celin, se z besedo ne da opisati, niti je ne more ponazoriti slika, to je bilo treba doživeti. Z iskrenim upanjem in skromnim pričakovanjem, da jo bomo doživeli še kdaj.

Napis že od daleč oznanja, kaj delajo v tej hiši. Ko prideš pa malo bliže, te na to opozori tudi omamen vonj.

SOZD MERX CELJEDelovna organizacija RTC GOLTE
MOZIRJE

nudi možnost nakupa

**SEZONSKIH VOZOVNIC
ZIMA 1988/89
V PREDPRODAJI****PREDPRODAJA**

poteka v času od 15. 9. do 30. 11. 1988.

CENE SEZONSKIH KART:

naziv karte	cena odrasli	cena otroci
SEZONSKA VOZOVNICA GOLTE	250.000 din	190.000 din
SEZONSKA VOZOVNICA GOLTE — KOPE	300.000 din	220.000 din

**OB TAKOJŠNJEM CELOTNEM VPLAČILU DAJEMO
POSEBEN POPUST:**

SEZONSKA VOZOVNICA GOLTE do 15/10-1988	odrasli	otroci
SEZONSKA VOZOVNICA GOLTE do 30/11-1988	150.000 din	130.000 din
SEZONSKA VOZOVNICA GOLTE do 30/11-1988	200.000 din	175.000 din

to vozovnico je možno kupiti v dveh obrokih, zadnji obrok je plačljiv do 30/11-1988. S plačanim zadnjim obrokom prejmete tudi vozovnico!

Obročno odplačevanje je organizirano preko OZD in ZTKO občin Celje, Žalec, Velenje in Mozirje, oz. direktno preko DO RTC Golte Mozirje.

Takojšnja nabava v enem obroku pa tudi preko vseh turističnih agencij celjske regije.

SEZONSKA VOZOVNICA GOLTE — KOPE	odrasli	otroci
vplačljivo takoj do 15/10-1988	225.000 din	195.000 din
SEZONSKA VOZOVNICA GOLTE — KOPE	270.000 din	200.000 din

vplačljivo do 30/11-1988

Za vse sezonske vozovnice je potrebna slika v velikosti 3x4 cm (ter naslednji podatki: Priimek in ime ter leto rojstva).

1) otroci (osnovnošolska mladina do 15 let starosti)!

Cene dnevnih vozovnic bodo v sezoni 1988/89 naslednje:

cena v času	vrsta vozovnice	dnevna odrasli	dnevna otroci ²
do 31/12-1988		20.000 din	14.000 din
po 1. 1. 1989		25.000 din	18.000 din

2) otroci so do vključno 10 let starosti!

**MERCATOR — ZKZ BLAGOVNICA
LJUBNO OB SAVINJI****ORGANIZIRA
AKCIJSKO PRODAJO
V ČASU OD 10. 9. do 10. 10. 1988**

- 6-mesečno brezobrestno odplačevanje za naslednje blago: pohištvo, bela tehnika, akustika, kolesa, mopedi, motorne žage, talne obloge, toplotne črpalke, tekstil
- Za gotovinsko plačilo bele tehnike in televizorjev nudimo 20% popust
- Kupci bodo sodelovali v nagradnem žrebanju, ki bo 12. 10. v Blagovnici Ljubno. Nagrade bodo razstavljene v prostorih Blagovnice Ljubno. Izzid žrebanja bomo objavili v oktobrski številki Savinjskih novic.

Se priporočamo

**MERCATOR ZGORNJESAVINJSKA
KMETIJSKA ZADRUGA MOZIRJE**
Delovna skupnost skupnih služb
Mozirjeobjavlja
prosta dela in naloge**ORGANIZATORJA AOP
v gospodarsko-računskem sektorju**

Prijavijo se lahko kandidati, ki izpolnjujejo splošne pogoje in imajo visoko ali višješolsko izobrazbo ekonomske, tehnične ali organizacijske smeri, tri leta delovnih izkušenj, znanje dveh svetovnih jezikov, od teh pasivno angleško in poznajo višji programski jezik. Poskusno delo bo trajalo tri mesece.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev zbira kadrovska služba z druge do 1. oktobra 1988.

O izbiri bodo kandidati obveščeni v 8 dneh po poteku roka za prijavo.

**DELAVSKA UNIVERZA
MOZIRJE**OBVEŠČA DELOVNE LJUDI IN OBCANE, DA ZBIRA
PRIJAVE V SLEDEČE IZOBRAŽEVALNE OBLIKE:**A) ŠOLE SREDNJEGA IZOBRAŽEVANJA:**1. **Skrajšani vzgojno-izobraževalni program — II. stopnja zahtevnosti, smer OBDELAVA KOVIN.**

Pogoj za vpis je zaključena osnovnošolska obveznost (uspešno zaključen vsaj 6. razred)

2. **Srednji VIP — IV. stopnja zahtevnosti, smer OBLIKOVALEC KOVIN**

(strugar, frezalec, vrtalec, ostrilec, brusilec, orodjar, tehnični strojni risar)

3. **Srednji VIP — V. stopnja zahtevnosti, smer EKONOMSKI KOMERCIALNI TEHNIK.**

Značilni poklici po smereh: ekonomski tehnik, komercialni tehnik, bančni tehnik, finančni tehnik, zavarovalni tehnik, skladiščni tehnik.

Evidenčno sprejemamo tudi prijave kandidatov, ki izpolnjujejo pogoje za vpis v višji letnik navedenega VIP.

4. **Srednji VIP — administrativna dejavnost — smer ADMINISTRATOR, ki je IV. stopnja zahtevnosti ter UPRAVNI TEHNIK, ki je V. stopnja zahtevnosti.**

Sprejemamo tudi evidenčne prijave, kot je navedeno pod zaporedno št. 3.

Pogoj za vpis v navedene programe, pod zap. št. 2 do 4, je uspešno končana osnovna šola ali skrajšani program usmerjenega izobraževanja ali šole po zakonu o poklicnem izobraževanju in urejanju učnih razmerij.

Šola oziroma oddelki navedenih smeri, bodo organizirani pod pogojem, če bo zbrano primerno število kandidatov za vpis.

B) FUNKCIONALNO IZOBRAŽEVANJE, IZPOPOLNJEVANJE IN DRUGE OBLIKE IZOBRAŽEVANJA:

— izpolnjevalni tečaj slovenskega jezika za delavce v javnih in drugih službah;

— začetne in nadaljevalne tečaje nemškega in angleškega jezika;

— strojepisne tečaje za začetnike — neprofesionalce;

— strojepisni tečaj za delavce v administraciji;

— gospodinjstve (kuharske) tečaje;

— tečaje ročnih del (pletenje, vezenje, makrame);

— krojno-šiviljske tečaje;

— druge oblike glede na potrebe in interese OZD, delavcev in občanov.

Prijave oz. izražanje interesa za izobraževanje ob delu (šolske oblike) bomo sprejemali do 30. 9. 1988, za ostale oblike pa neomejeno.

Prijavite se lahko pisno, osebno ali po telefonu na številki 831-962 in 831-938, vsak dan (razen sobote) med 7. in 15. uro, v sredo do 17. ure. DELAVSKA UNIVERZA MOZIRJE ima svoje poslovne prostore v prizidku Delavskega doma v Nazarjah.

Išče se kurjač!

Hišni svet Mozirje št. 189, 190, 191 in 192 objavlja za kurilno sezono 1988 — 1989 prosto delovno mesto kurjača z izpitom za visokotlačne kotle.

Interesenti naj se v 7 dneh po objavi javijo na naslov: VRTAČIČ Janez, Mozirje 191.

Obvestilo občanom

V krajevni skupnosti Luče je organizirana pravna pomoč za občane Zgornje Savinjske doline.

Odvetnik posluje v prostorih krajevne skupnosti Luče vsako 1. in 3. soboto v mesecu od 8. do 12. ure, tel. 844-014.

ELKROJ MOZIRJE

objavlja

JAVNO PRODAJO
naslednjih rabljenih osnovnih sredstev:

- osebni avto LADA CARAVAN, letnik 1981, za izklicno ceno 1.000.000 din
- električna friteza, letnik 1977, za izklicno ceno 800.000 din
- avtomat za pijačo za izklicno ceno 250.000 din

Javna prodaja bo
v ponedeljek, dne 17. 10. 1988 ob 12. uri
v kolekcijski sobi Elkroj Mozirje.

Ogled osnovnih sredstev je možen na dan javne prodaje dve uri pred pričetkom. Na javni prodaji lahko sodelujejo pravne in fizične osebe pod enakimi pogoji. Interesenti morajo pred pričetkom prodaje plačati 10% varščino od začetne izklicne cene. Varščino je treba plačati pri blagajni DO.

Pravne osebe lahko zavarujejo plačilo s predložitvijo bariranega čeka. Prometni davek in druge stroške v zvezi s prodajo plača kupec. Kupec je dolžan plačati osnovno sredstvo v roku 3 dni po opravljeni javni dražbi in ga odpeljati. Če kupec odstopi od nakupa, nima pravice do vračila varščine.

**GG NAZARJE
TOZD Transport in gradnje**

objavlja javno licitacijo

za odprodajo odpisanih osnovnih sredstev, ki bo dne 28. 9. 1988 ob 10. uri v prostorih TOZD Transport in gradnje, Prihova.

Zap. št.		kom	din/kom
1.	LADA karavan letnik 1983 prevoženih km 81000	1	1.500.000
2.	Peč na olje	4	10.000
3.	Peč za centralno kurjavo EMO AVD 350 0,35 MW I. 1981	1	1.000.000
	EMO AVD 350 0,35 MW I. 1983	2	1.500.000
	EMO AVD 350 0,35 MW I. 1984	1	1.700.000
4.	Greder MG 145 I. 1982 (nevozen)	1	15.000.000
5.	TAM 125 T 12 z gozd. nadgradnjo in enoosno prikolico brez dvigala I. 1978	1	2.500.000

Ogled je mogoč dve uri pred pričetkom licitacije, v prostorih strojne postaje na Prihovi.

Sodelujejo lahko vse fizične in pravne osebe, ki pred pričetkom licitacije plačajo varščino 10% od izklicne cene. Prometni davek plača kupec.

**SKLAD STAVBNIH ZEMLJIŠČ
OBČINE MOZIRJE**

Komisija za oddajo stavnega zemljišča na podlagi 52. čl. zakona o stavbnih zemljiščih (Ur. list SRS 18/84) Odloka o stavbnih zemljiščih (Ur. list SRS št. 20/85) objavlja

javni razpis

za oddajo stavbnega zemljišča na območju urejanja stanovanjske cone Podvrh II. Mozirje.

Predmetno območje urejanja opredeljuje veljaven zazidalni načrt.

1. Na javnem razpisu bodo oddane naslednje parcele

	akont. vred.
1. parc. št. 480/4 mere 603 m ²	39.237.210.—
2. parc. št. 488/35 mere 508 m ²	33.055.560.—
3. parc. št. 488/33 mere 552 m ²	35.918.640.—
4. parc. št. 488/31 mere 454 m ²	29.541.780.—
5. parc. št. 487/9 mere 324 m ²	21.082.680.—
6. parc. št. 487/8 mere 368 m ²	23.945.760.—
7. parc. št. 488/44 mere 364 m ²	23.685.480.—
8. parc. št. 488/43 mere 379 m ²	24.661.530.—
9. parc. št. 488/42 mere 376 m ²	24.466.320.—

2. Na tem kompleksu je predvidena gradnja enodružinskih hiš, tip stan. hiš je predpisan, zgrajene pa bodo naslednje komunalne naprave: cesta v makadamski izvedbi vodovod kanalizacija gradbiščni tok

3. Stanovanjska cona se bo urejala iz prispevkov investitorjev zato so zneski v javnem natečaju le akontacija, dokončni poračun stroškov pa bo izdelan po končani komunalni ureditvi in z investitorji sklenjen aneks k pogodbi.

4. Poleg stroškov pridobivanja in opremljanja stavbnega zemljišča investitorja bremenijo še stroški soglasij — vodovodnega in elektro, spremembe namembnosti kmetijskega zemljišča ter zakoličbe objekta.

5. Rok za plačilo akontacije je 8 dni po podpisu pogodbe o oddaji stavbnega zemljišča.

6. Pismene vloge je potrebno vložiti najkasneje do 10. 10. 1988 na naslov SKLAD STAVBNIH ZEMLJIŠČ SO MOZIRJE

K vlogi morajo interesenti predložiti

- potrdilo o plačani varščini
- potrdilo o premoženjskemu stanju
- potrdilo o namenskem varčevanju
- potrdilo o OD
- kratek opis stanovanjskih razmer
- eventualne priloge o zdravstvenem stanju ali pogoji dela, deficitarnost kadrov

Varščina znaša 2.837.052.— din in jo je potrebno nakazati na račun št. 52810-654-28811 — Sklad stavbnih zemljišč.

Pravočasno prispel ponudbe bo komisija obravnavala v 15 dneh, o izbiri ponudnika pa bo obvestila vse udeležence javnega razpisa.

7. Vse morebitne informacije o razpisu daje Sklad stavbnih zemljišč občine Mozirje, telefon 831-511.

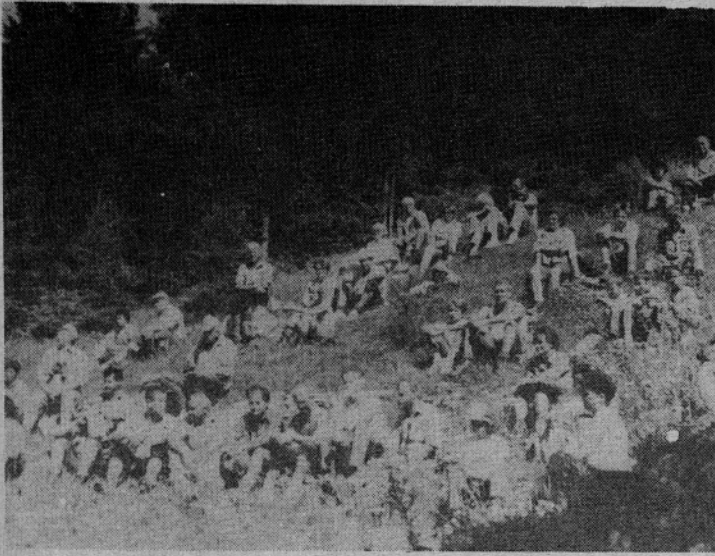
SKLAD STAVBNIH ZEMLJIŠČ

**»SUROVINA« TOZD RADLJE
PE MOZIRJE
Tel. 840-120**

obvešča cenjene stranke, da vršimo odkup odpadnih materialov na lokaciji ob komunalnem odlagaljšču v Podhomu, vsak delavnik razen sobote od 7. — 13.30 in ob sredah do 15.30.

Na zalogi imamo tudi uporabne materiale (razne cevi, pločevino in sode).

Vabimo vas k sodelovanju!

Ob lepem vremenu planinci radi posedijo pred kočo na Mozirski planini.

Krvodajalci iz Kovinarstva za zgled

Že v prejšnji številki Savinjskih novic smo poročali o zelo uspešni akciji v naši občini. K temu so izredno veliko doprinesli delavci Kovinarstva z Ljubnega, saj jih je kar 95 darovalo kri. Če upoštevamo, da je vseh skupaj zaposlenih 170, potem lahko ugotovimo, da se je več kot polovica celotnega kolektiva odzvala tej humanitarni akciji.

V Kovinarstvu poudarjajo, da se odzivnost delavcev v humanitarne namene kaže tudi ali pa predvsem v takih primerih in ne samo z odstopanjem enodnevnega zaslužka za gradnjo bolnišnice.

R. P.

Kokarski športniki ponovno uspešni

Tako kot meseca maja, so kokarski športniki ob sodelovanju Bifeja Emil spet uspešno organizirali tekmovanje v malem nogometu, ki je šlo za pokal letne lige z ustreznimi nagradami. Tekmovanja, ki je potekalo v mesecih juliju in avgustu, se je udeležilo enajst ekip, katere so se pomerile med seboj po ligaškem sistemu igranja.

Po desetih kolicah je končna lestvica naslednja:

1. EMIL Kokarje	10	9	1	0	24: 3	19
2. Gmajna Varpolje	10	8	1	1	33: 8	17
3. Smartno/D	10	5	2	3	20: 8	12
4. Sloga Nazarje	10	5	2	3	19:15	12
5. Tempo	10	5	2	3	17: 7	12
6. Kadeti Mozirje	10	5	1	4	13:16	11
7. Nazarje	10	4	1	5	10:15	9
8. ZKZ Mo...rje	10	3	1	6	16:17	7
9. Trnovec	10	3	0	7	10:26	6
10. Radmirje	10	2	1	7	7:24	5
11. Buldožerji	10	0	0	10	3:31	0

Seznam igralcev, ki so dosegli največ zadetkov:

1. Hribernik Zvone	10 zadetkov
2. Blatnik Zvone	9
3. Pezić	7
4. Hribernik Igor	6

Najboljši igralec letne lige je bil TURK Aleš, najboljši vratar VODEP Jože, najbolj športno obnašanje na igrišču in izven njega pa je pokazala ekipa TRNOVCA, ki je prejela priznanje FAIR PLAY.

Dobri organizaciji navkljub, pa moramo povedati, da se je zelo veliko igralcev pa tudi gledalcev obnašalo zares nekulturno. Zato bi v bodoče le veljalo razmisliti in na takšne turnirje vabiti ekipe, za katere vemo, da bodo prikazale kvaliteten nogomet in kar je najvažnejše veliko mere prave športne vzgoje.

M. P.

Močan rokometni turnir v Lučah

ŠD »Raduha« Luče je organiziralo močan rokometni turnir za »Joškov memorial«. Letos je minilo že 9 let od tragične smrti športnika, člana ŠD »Raduha« Joška Letnarja. Na turnirju so sodelovale ekipe RK Dol pri Hrastniku, RK Branik iz Maribora, RK Ormož in ekipa ŠD »Raduha« Luče.

V prvem kolu so se pomerile ekipe Dol pri Hrastniku z RK Branik, zmagala je ekipa Dola z rezultatom 20:15 in ekipi RK Ormož z ekipo ŠD »Raduha«, zmagala je ekipa ŠD »Raduha« z rezultatom 25:14. Tako sta se za tretje mesto srečali ekipi RK Ormož in RK Branik, zmagala je ekipa RK Ormož z rezultatom 22:18, za prvo mesto pa ekipi RK Dol pri Hrastniku in ŠD »Raduha« Luče, zmagala pa je ekipa Dola z rezultatom 22:17.

Vsi sodelujoči so bili z organizacijo turnirja zadovoljni, saj je to tudi nekakšen preizkus ekip, ki tekmujejo v slovenskih ligah (Dol, Branik), hkrati pa prijetno srečanje športnikov tekmovalcev in rekreativcev (barve RK Ormož so zastopali starejši igralci).

ŠD »Raduha« Luče

Streliško tekmovanje

OSO KAJUH Mozirje je v septembru organizirala streliško tekmovanje z MK puško posamezno v počastitev občinskega praznika. Tekmovanja se je udeležilo 19 strelcev. Zmagal je ZEHLEJ Dušan iz Bočne z 42 krogi, drugi je bil ŠIMENC Ivan iz Rečice/S. z 41 krogi, tretji pa STEBLOVNIK Toni iz Mozirja, ki je dosegel 39 krogov. Zmagovalec je prejel v trajno last pokal, drugo in tretje uvrščena pa medalje.

B. KRIŽNIK

Tudi poleti skačejo

Na meddruštvenem tekmovanju pionirjev na plastični skalalnici na Ljubnem se je zbralo 65 tekmovalcev iz vseh slovenskih klubov. Tekmovanje je bilo organizirano v okviru tedna športa. Največ uspeha so imeli domači tekmovalci in tekmovalci iz Titovega Velenja. V skupini pionirjev do 13 let so ljubenski skalalci osvojili obe prvi mesti — zmagal je Tomaž Murko pred Robijem Kopusarjem. V skupini pionirjev do 11 let je bil Gorazd Grohar peti, v skupini pionirjev do 9 let pa je tretje mesto osvojil Juvan.

R. P.

Športno društvo »Lipa« iz Smartnega ob Dreti je tudi letos privedilo trimsko kolesarjenje. Udeležba je bila odlična, saj se je na pot podalo kar 180 kolesarjev.

Previdnost pri ravnanju z vnetljivimi snovmi

Mesec oktober je mesec varstva pred požari. Vsak občan si želi, da bi bil varen pred ognjeno stihijo, zavedati pa se moramo vsi, da je vsak posameznik, pa naj bo to na delovnem mestu ali doma odgovoren za požarno varnost.

Občinska gasilska zveza Mozirje je zadolžila Štab za preventivo in operativno, da v mesecu oktobru posveti večjo pozornost preventivi. Ta preventiva pa bi se naj nadaljevala skozi celo leto. To je tudi prav in koristno, saj bomo na ta način zmanjšali nevarnost požarov v naši občini. V jesenskem in zimskem času bodo komisije pregledovale, kakšna je požarna obremenitev v stanovanjih in kmetijskih zgradbah glede dovoljenih količin vnetljivih tekočin in gorilnega plina propan butan. Ta članek nima namena, da bi strahovali občane glede prekomernih količin v stanovanjih, kmetijskih, gospodarskih, obrtnih in drugih zgradbah. Namen občinske gasilske zveze je, da preprečimo požare in da so občani seznanjeni z varno shrambo lahko vnetljivih tekočin in gorilnih plinov. V zimskem času je poraba omenjenih goriv večja, zato je tudi večja možnost, da pride do požarov.

V stanovanju je dovoljeno shranjevati samo 2 posodi za plin po 10 kg, to je 20 kg na eno stanovanje. Priključna posoda (jeklenka) mora biti oddaljena od kurišča s trdim gorivom najmanj 1,50 metra. Pri manjši razdalji postavimo varovalno steno za sevajočo toploto. Shranjevanje posod utekočinjenega plina po spalnicah, v kletih oziroma prostorih, ki imajo tla nižje od zemljišča, je prepovedano.

Za oljne peči smemo uporabljati le po JUS predpisano kurilno olje. Posoda za shranjevanje kurilnega olja mora biti negorljiva in jo lahko napolnimo samo do 95%, ker se tekočina razteza. Po-

soda ne sme biti izpostavljena toploti.

V posameznih stanovanjih lahko hranimo le 50 kg kurilnega olja, ki pa mora biti v negorljivih posodah 2 krat po 25 litrov na eno stanovanje. Shranjevanje kurilnega olja po drvarnicah, stopniščih in prtičnih prostorih ni dovoljeno. Nalivanje olja v peč, kadar le-ta gori, je zelo nevarno. Izjemoma lahko hranimo dovoljeno količino kurilnega olja za peči v kletih.

Posebno nevarnost povzročajo skladiščenje bencina in dizelskega goriva za pogon kmetijskih strojev, zato štab za preventivo in operativno opozarja vse občane, ki imajo večje količine pogonskega goriva, da so odgovorni za nastanek požara, če niso pravilno uskladiščene in če imajo prevelike količine pogonskih goriv. Garažiranje motornih vozil ali drugih strojev na pogon z naftnimi derivati, v skednjih in kozolcih je nevarno, še bolj pa uskladiščenje goriv. Goriva za kmetijske in ostale stroje naj bodo shranjena v posebnih zidanih prostorih z dovolj zračnosti, tla ne smejo biti gorljiva niti propustna. Višina praga mora biti tako visoka, da se razlito gorivo ne more razliti iz prostora.

Pomnite, imejte v vsakem gospodinjstvu ročni gasilni aparat. Ne prižigajte peči na trdo gorivo z lahko vnetljivimi tekočinami. Preizkušajte tesnost tesnil na plinskih napravah z milnico. Ne odlagajte vročega pepela v lesene zaboje.

Občinska gasilska zveza Mozirje prosi vse lastnike stanovanj, kmetijskih objektov in obrtnih delavnic, da dajo komisijam, ki jih bodo obiskale realne podatke glede požarne obremenitve. Nastop gasilskih enot je bolj učinkovit, če jim je znano, s kakšnim in kakšno količino lahko vnetljivih tekočin je objekt obremenjen.

ANTON BLATNIK

Gremo v kino

Gremo ali ne gremo v kino, bi se lahko danes vprašali, ko je za vsakogar čas tako dragocen, pa še zmanjka nam ga večkrat. S tem hočem reči, da v današnjem času, ko živimo v svetu revolucije in poplave avdio/videofilmov vsak raje izkoristi svoj prosti čas doma ob svojih dragih komponentah HI FI avdio ali video tehnike. Pa ni res tako! Kdor si želi res dobre kvalitetne predstave, si bo gotovo raje prišel ogledat film v dvorano, kot pa bi ga gledal kar na videu.

Znan slovenski režiser France Štiligec je ob neki priložnosti dejal: »Kino predstava je doživetje«. Res je tako. Trajalo bo še nekaj let, da bo video dosegel tolikšno kvaliteto, da se bo lahko meril z filmskim trakom. Največjo škodo kinematografom delajo razna piratska presnemavanja najnovejših filmov, tako da imajo nekateri na videu kakšen najnovejši film že leto ali celo dve prej, preden pride v naše kinematografe.

Tudi sam sem velik ljubitelj video tehnike. Že večkrat sem šel svojim prijateljem nastaviti video-rekorder in jih seznanil z upravljanjem rekorderja. Na svojem rekorderju imam izredno kvalitetno posnetih nekaj filmov. Po naključju smo dobili dva od teh filmov tudi v naš kinematograf in moram priznati, da se nikakor ne moreta primerjati kvaliteta slike in zvoka. Kar se tiče ambienta, torej kinodvorane, pa bi doživetje v njej lahko opisal z naslednjo primerjavo: »Doma imam pivo v hladilniku, toda bolj ti tekne, če ga spiješ pri Urši ali Pod lipo kot pa doma!«

Naši kinematografi so po tehnični plati zelo kvalitetno opremljeni, zlasti to velja za mozirski in nazarski kinematograf. Oboji imamo odlične kinoprojektorje znanе Češke tovarne Meopta, ki so izdelani po nemški licenci Bauer.

Tip kinoprojektorjev Meo 5X in Meo 5XB so trenutno najboljši kinoprojektorji, ki jih imamo v slovenskih in jugoslovanskih dvoranah. Imajo odlično svetlo in ostro sliko, čist zvok, film se redkokdaj strga, rokovanje z njim je zelo udobno, ima možnost avtomatskega preklopa slike in zvoka iz enega projektorja na drugega itd. Težje je na Ljubnem, kjer imajo že stare Iskrine projektorje, še težje pa v Gornjem gradu, kjer vrtijo samo z enim kinoprojektorjem.

Zadnjih nekaj let se je v naših kinematografih pojavil stereo zvok, kar daje vsajstven pečat vsaki kinopredstavi. V dvorani je postavljenih približno do 25 zvočnikov visoke kvalitete. Pet za platnom, trije zadaj za EHO, kar daje gledalcu občutek prostornosti, ostali zvočniki so ob straneh, služijo za razne efekte kot npr. vrvež na ulici, let letala, razno streljanje, tako da dobimo občutek kot da bi krogle švigale po dvorani.

Kadar pripravljam film za predstavo, vidim, da so že skoraj vsi filmi opremljeni z Dolby stereo kanali, kakor se ta ozvočitev strokovno imenuje. Pri nas imajo takšno opremo dvorane: Union, Komuna, Bežigrad v Ljubljani, Center Kranj, Union in Metropol v Celju ter Redni kino Velenje.

Mislím, da bi z Dolby stereo napravo v našem kinematografu imeli veliko večji obisk kot ga imamo sedaj. Velikokrat grem v celjski Union in odkar imajo Dolby stereo sistem je obisk zelo dober. Seveda je ta naprava zelo draga (okoli dve stari milijardi). Če se nam bodo nasmehnla kakšna sredstva, se bomo tudi mi potrudili, da bi imeli takšen zvok. Zato vas za konec povabim: PRIDITE V KINO!

NIKO MLAKAR

Odbojkarice OK Ljubno-Glin pred odhodom na popoldanski trening.

Odbojkarice dobro pripravljene

Le še nekaj dni loči odbojkarice OK Ljubno-GLIN od pričetka naslednje tekmovalne sezone. Zato so v zadnjem mesecu posvetile veliko časa temeljitim pripravam, saj imajo tudi letos kar precej visoke ambicije v najvišji ligi v republiki. Za osvežitev spomina — lani so osvojile 3. mesto v republiški ligi. Kot vsako leto so bile tudi letos na skupnih pripravah, ki so trajale teden dni. Tokrat so bile v Črni na Koroškem, kjer so vsak dan vadile 6 ur in še odigrale prijateljske tekme z ekipo zamejskih Slovenk iz Italije. Ob koncu priprav pa so nastopile na močnem odbojgarskem turnirju, ki je bil organiziran v okviru Koroškega turističnega tedna in na katerem so nastopile ekipe Sloge iz

Italije, Mežice, fužinarja in Ljubnega. Ze tu je prišla do izraza njihova dobra pripravljenost, saj so osvojile prvo mesto.

V okviru občinskega praznika in tedna športa pa so se odbojkarice Ljubnega-Glin v Lučah srečale z drugoligaško ekipo Fužinarja z Raven na Koroškem ter tudi v tej tekmi slavile z rezultatom 3:1 (15:13, 15:6, 13:15, 15:3). Tekmo si je ogledalo okoli 100 gledalcev. Posebej poštrevnovalno so igrale mlade igralke, katere se v letošnjem letu vključujejo v prvo moštvo. Posebej pomembno je, da so te igralke iz naše doline, saj se na ta način nadaljuje 10-letna tradicija igranja kvalitetne odbojke v naši občini.

R. P.

Monografija »NOB v dolini«

V našem glasilu smo že pisali o tem, da se pripravlja monografija o osvobodilnem boju in gibanju v naši dolini. Zahtevno delo opravlja znani strokovnjak za tvorstvo zgodovino prof. dr. Milan Ževart. Vse potrebno gradivo se zbira v Arhivu kulturne skupnosti v Mozirju, kjer so že zbrane razne izvorne listine, fotografije in celo partizanski filmi. Vse to sedaj dopolnjujejo z gradivi iz drugih virov, kar pomeni bogatenje domače zbirke.

Dr. Ževart tesno sodeluje z našim arhivom in ob priliki njegovega obiska v Mozirju smo ga povprašali kako napreduje raziskava oziroma njegovo delo.

Vsak raziskovalec prične svoje delo po načelu, da najprej razišče dogodke, ki so bistveno vplivali na življenje in obstoj prebivalstva na območju, katero se obravnava. Gotovo je za našo dolino to, obdobje 1944, ko je območje bilo prvič popolnoma osvobojeno. Takrat so nastajali dejansko vsi zametki narodne oblasti in drugih dejavnikov urejene družbe. Prav dolina ob Dreti in Savinji je zara-

di svojega položaja, predvsem pa zaradi množičnega odziva med ljudmi, pomenila v osvobodilnem boju viden mejnik dogajanja. Zato je povsem razumljivo, da je raziskovalec najprej opisal čas okoli 1944. Seveda pa ima to doganje korenine v predhodnih razmerah. Je torej stvarna posledica nekega odločnega prizadevanja, pri katerem sodelujejo množice. In če smo dosledni, je iskati korenine za vstajo proti nasilnim in oholim zasedbenim silam že pred drugo vojno, ko so poznavalci razmer že slutili in napovedovali razraščanje fašizma v Evropi in seveda tudi pri nas.

Kot je zagotovil dr. Ževart, bo že napisano najprej objavil v reviji ČZN. Med tem pa že proučuje zbrano gradivo naprej in išče nove vire, saj je jasno, da vsega nimajo arhivi, da je marsikaj zanimivega tudi v zasebnih zbirkah. Dela je torej še veliko in tudi ni pričakovati monografije v kratkem, saj tako znanstveno delo ne temelji na pripovedih, morda tudi, vendar pa v glavnem na temelju pisnih virov. A. Videčnik

Mažuretke niso prav pogost gost v naših krajih. V počastitev občinskega praznika in otvoritve razstave cvetja v Gaju pa so se predstavile mažuretke iz Radeč.

»Zlata knjiga« zagledala luč dneva

Dolga leta smo iskali mozirsko »zlato knjigo«. Vedeli smo, da je bila še po osvoboditvi ohranjena, pripovedovali so, da jo je šolskim otrokom pokazal prof. Aškerc, ki je tiste čase učil na mozirski šoli in iz nje prebral slovitve misli pesnika Antona Aškerc, ko je moral zapustiti Mozirje, kjer je delal kot kaplan. No in sedaj smo končno dobili to dragocenost kraja na vpogled.

Že kar prislovično je, da trdimo, ko iščemo razne listine naše preteklosti, da so pač izginile v času vojne, da so bile odnešene, ali da so v bojih bile uničene. V velikem delu to drži, pa je vendarle izgubam kriv tudi naš malomaren odnos do kulturne dediščine prva leta po vojni. To dokazuje končno tudi primer zlate knjige trga Mozirje. Ko so namreč v času nastajanja skupne občine čistili podstrežje nekdanje kaplanije, kjer je bil očitno hranjen tudi arhiv, so »temeljito« počistili, očitno nihče ni pregledal gradiva, ki je bilo uničeno. Takrat je povsem naključno urednik občine Peternej iz kupa papirja potegnil knjigo, ki se mu je že po zunanosti zdela vredna hrambe. Tako se je torej ohranila ta izredna zanimivost, kdo ve koliko tega pa je takrat moralo na odpad?

Knjiga o kateri govorimo nosi naslov Buergerbuch von Prassberg 1740. V njej je na prvi strani zapisano, da so v njej vsi novo potrjeni tržani, dalje najdemo znamenito »purgarsko prisego« v nemškem in slovenskem jeziku. Znano je, da je prav ta knjiga služila dr. Francetu Kotniku za vir, ko je v tridesetih letih proučeval trške zaprisege po naši deželi. Zelo zanimivi so zapisi o novih »purgarjih«, že zato, ker se iz njih lahko sklepa, kdaj so se določene družine priselile v Mozirje. Seveda pa so zanimivi tudi sestavi občinskih odborov in še prej imena trških sodnikov.

Prvi vpis govori o občinskih svetnikih, ki so bili izvoljeni 1740, med štirimi najdemo Andreja Klančnika, Martina Trogarja (Troger), Andreja Breža in Sebastijana Goričerja. Takrat je seveda bil na čelu občine trški sodnik, žal njegovega imena ne najdemo v zapisu.

Tako se vrstijo vpisi vse do 1861, ko so pričeli na mozirski

občini poslovati v slovenskem jeziku. Tako lahko razberemo, da so 4. februarja 1861 bili izvoljeni: za župana — France Bratanič, trgovec, svetovalci: Matija Goričar, Jurij Kolenc in Gašper Blagotinšek-Navodnik. Med odborniki pa najdemo Janeza Lipolda, ranocelnika Žigo Laykaufa in druge. Odborniki so bili voljeni za občino Mozirje z okolico, saj najdemo med njimi tudi nekatere z Lepe njive, Brezij, Šmihela in Radegunde.

Posebno poglavje je seznam dogodkov v Mozirju, ki je pisan za čas od 1874 dalje. Zaključno je zapisana ugotovitev popisa prebivalcev trga v letu 1900, ko so našli 526 Slovencev, 6 Nemcev, 3 Čeha in 2 Hrvat. Iz pisave je sklepati, da je zapisoval Žiga Laykauf, znani mozirski publicist in narodnjak.

Ob izbruhu prve svetovne vojne je občinski odbor naložil Žigi Laykaufu pisanje vojne kronike. To je tudi skrbno opravil z vso svojo duhovnostjo in včasih tudi pikrostjo do malomeščanstva. V zapisu najdemo zanimive podatke o razmerah v Mozirju, pomanjkanju hrane in končno tudi vsega drugega, ter o divjanju cen. Pisal je tudi o vojnih dobičkarjih, žal pa domnevamo, da je bil preveč določen, saj sta kasneje iz knjige iz-

Slovenija Moja dežela.

ginila dva lista, kar se dobro vidi. Nekdo, ki je imel po prvi svetovni vojni dovolj vpliva v kraju, je tako odstranil zapisano breme za nekoga, morda celo za sebe. Laykauf je vojno kroniko zaključil na »Silvestrov dan, leta Gospodovega 1919«. Vse skupaj je potrdil s svojim podpisom.

Mozirski arhiv je uspel najti drugi del Laykaufove kronike v katerem opisuje dogodke vse do leta 1924. O tem sem že pisal v tem glasilu. Brez dvoma je najdba knjige izrednega pomena za raziskovalce domače zgodovine. Fotokopije se nahajajo v Arhivu kulturne skupnosti Mozirje in so na voljo raziskovalcem in ljudem, ki jih to zanima.

A. Videčnik

Nekdanja žaga pri Rogovilcu. Slika je iz leta 1938. Takrat je žaga pripadala veleposestvu Marjinegrad in je zaposlovala 8 ljudi. Leta 1944 je pogorela, po vojni pa so jo hitro obnovili. Septembra 1952 je spet postala žrtev plamenov. Sedaj so tam le še ostanki nekdanje lepe žage.

Veterinarsko dežurstvo

19. 9. do 25. 9. Kralj Ciril, dipl. vet. Ljubno, tel. 840-112
26. 9. do 2. 10. Lešnik Marjan, dipl. vet. Ljubija, tel. 831-219
3. 10. do 9. 10. Zagožen Drago, dipl. vet. Ljubno, tel. 840-179
10. 10. do 16. 10. Šturm Bojana, dipl. vet. Ljubija, tel. 831-017, 857-722
17. 10. do 23. 10. Kralj Ciril, dipl. vet. Ljubno, tel. 840-112

Dežurna služba Elektro Celje — nadzorništvo Nazarje za mesec oktober 88

Od 26. 9. do 2. 10. Tratnik Franc, tel. 831-263
Od 3. 10. do 9. 10. Marolt Marko, tel. 831-877
Od 10. 10. do 16. 10. Jeraj Franc, tel. 831-910
Od 17. 10. do 23. 10. Lever Peter, tel. 884-150
Od 24. 10. do 30. 10. Tratnik Franc, tel. 831-263
Od 31. 10. do 6. 11. Marolt Marko, tel. 831-877

V slučaju kakšnih sprememb pokličite tel. 25-841 Elektro Celje, kjer dobite vse potrebne informacije.

Kino »Dom« Mozirje v oktobru

1. 2. SILVERADO — ameriški film — vestern
Glavne vloge: Cavin Klein, Scott Glen
4. MIRANDA — italijanski film — komedija
Glavne vloge: Serena Grandi, Andrea Occhipinti
6. PLANET ORDESA — angleški film — znanstveno-fantastični
Glavne vloge: John Tarrant, Donogh Ross
8. 9. NEKAJ VIJOLICASTEGA — ameriški film — melodrama
Glavne vloge: Danny Glover, Whoopi Goldberg
11. POLICAJ ŠT. 1 — ameriški film — akcijski
Glavne vloge: Jackie Chan, Danny Aiello
13. STRASTI — ameriški film — erotični
Glavne vloge: Kelly Nichols, Jerry Butler
15. 16. COBRA — ameriški film — kriminalni
Glavne vloge: Sylvester Stallone, Brigit Nielsen
18. BEL STAR — italijanski film — vestern
Glavne vloge: Elsa Martinelli, Robert Wood
20. GROZLJIV VIKEND — ameriški film — grozljivka
Glavne vloge: Dana Kimmel, Paul Krotka
22. 23. MONA LIZA — angleški film — drama
Glavne vloge: Bob Hoskins, Kathy Tyson
25. PO PRVI LJUBEZNI — francoski film — komedija
Glavne vloge: Claude Brasseur, Brigitte Fossey
27. NE KUKAJ V TUJA OKNA — kanadski film — komedija
Glavne vloge: Kenneth Gilman, Dayle Haddon, Barbara Law
29. 30. OREL PRAVICE — ameriški film — kriminalka
Glavne vloge: Robert Redford, Debra Winger
13. MEDVEDKI DOBREGA SRCA — AMERIŠKA RISANKA
PREDSTAVA OB 17. URI

Kino »Jelka« Nazarje v oktobru

1.—2. KARATE KID II. DEL, ameriški film — avanturistični
5. ŠAMPION NEŽNEGA SRCA, ameriški film — akcijski
8.—9. TOP GUN, ameriški film — akcijski
12. UMAZANI INŠPEKTOR HARI, ameriški film — kriminalka
15.—16. NORA ODPRAVA, avstralsko-novozelandski — akcijski
19. TEKMA KONOBAL, ameriški film — komedija
22.—23. MOJA AFRIKA, ameriški film — spektakel
26. GOREČE ULJICE, ameriški film — ljubezenski
29.—30. NAPAD NA PLATFORMO, angleški film — triler

Matična kronika za mesec avgust 1988

POROKE: 1. Pustoslavšek Jože, star 29 let iz Juvanja 19 in Tostovrnik Jožica, stara 25 let iz Primoža 57, 2. Tominec Henrik, star 20 let iz Sentjanža 6 in Gostečnik Jerneja, stara 18 let iz Mozirja 152, 3. Islamović Sead, star 28 let iz T. Velenja in Škotnik Marjeta, stara 23 let iz Pustega polja 27, 4. Lichtenegger Vitomir, star 25 let iz Žalca in Skornšek Albina, stara 24 let iz Mozirja 118, 5. Močnik Marjan, star 23 let iz Novega Trepanja in Storgel Marija, stara 20 let iz Radmirja 78, 6. Špende Jožef, star 32 let iz Dobletine 18 a in Klemenčič Zdenka, stara 30 let iz Podgore 23, 7. Krumpačnik Franc, star 26 let iz Savine 53 in Ugovšek Marija, stara 24 let iz Gornjega grada 73.
SMRTI: 1. Kopusar Franciška, stara 78 let iz Primoža 33, 2. Jeraj Alojzij, star 78 let iz Savine 29, 3. Špeh Elizabeta, stara 78 let iz Ljubnega/Sav. 64, 4. Pečovnik Janez, star 63 let iz Podvolovljeka 37, 5. Rosenstein Margarita, stara 80 let iz Poljan 9.

Savinjske NOVICE

»Savinjske novice« izhajajo mesečno — Izdaja SZDL občine Mozirje — Urejuje uredniški odbor — Glavni in odgovorni urednik Rajko Pintar — Tajnica urednika Mija Pavlin — Fotograf-ska priprava Ciril Sem — Uredništvo in uprava: OK SZDL Mozirje, telefon (063) 831-850 — Žiro račun pri SDK ekspozitura Mozirje, številka: 52810-678-54000 — Savinjske novice, glasilo SO Mozirje — Rokopise, objave in oglase za vsako številko sprejemamo do 10. v mesecu — Stavke, filmi in prelom DIC, tozd Grafika Novo mesto — Tisk na rotaciji Ljudske pravice v Ljubljani — Po mnenju IS SRS, Sekretariata za informacije (št. 421 1/72 z dne 9. maja 1973) je časopis oproščen davka na promet proizvodov.

Takole je pesnik Anton Aškerc zapisal v zlato knjigo slovo trgu Mozirje.

Vaški posebneži

Domala vsaka vas je poznala svojega posebneža, ki je tako ali drugače zbujal med ljudmi pozornost. Največkrat so takšni »originali« zaradi domiselnosti postali priljubljeni, saj so posebno hribovski prebivalci kar čakali, da jih kdo razveseli, oznani novice iz drugih predelov in sploh, kaj se dogaja v dolini. Posebno pozimi so bili hribovci domala održani od večjih naselij, seveda pa zagotovo od središč. V takih razmerah je bil pač vsakdo, ki je kaj vedel in kaj znal, da je ljudi pripravil k poslušanju, dobrodošel.

Tako so v Podvolovljeku poznali Rniča, ki je bil doma v Rogačkem grabnu. Baje je zganjal takšne, da se mu je smejala vsa vas. Na pusta se je našemil v živnozdravnika in pregledoval po hlevih živino. Pri tem mu je pomagal neki konjski »mešetar«. Pri nekem kmetu naj bi pregledal bolnega konja. Rnič je stopil korajžno pred žival in ji razprl gobec, gledal je v žrelo in nato ze-

lo modro in resno dejal: »Ja seveda je konj boln, saj ima zavita čreva in zato se ne vidi skozenj...«. Nič ne vedo povedati o tem, kako je diagnozo sprejel kmet, lastnik bolne živali.

Ko je neko leto trop divjih svinj povzročal veliko škodo na poljih, je Rnič šel na lov za njimi. Ljudje so ga spraševali, kako jih bo lovil, ko nima puške. Pa je duhovitež pokazal veliko vrečo in dejal: »Mi lahko še sploh katera uide?« No, seveda se je še dolgo govorilo, kako je Rnič z »žaklom« divje svinje lovil.

Povsod je pripovedoval, da je ukaniil tudi strela. Baje mu je tudi pri tem pomagala njegova vreča. Še danes vedo povedati, kako je Rnič strela z »žaklom« ujel.

A. Videčnik

Slovenija Moja dežela.

Nove knjige v občinski knjižnici

I. LEPOSLOVJE: Ebner: Divjina zgodnjih poletij, Grey, Z.: Karavane se bojujejo, Francič, F.: Jeb, Svetina, T.: Ljubezen, trojanski konj, Fornezi, T.-Tof: Sto štosov in 1/2-moped šou, Perat, J.: Krokarijeva jesen, Holt, V.: Maškerada
II. STROKOVNA LITERATURA: Videčnik A.: Kulturnozgodovini-

sko izročilo hranilnikov in hranilnih knjžic, Kostrevc: Igrajmo bridž, Sehaus: Zbogom, Liberty Bell, Računalništvo (Leksikoni Cankarjeve založbe) Džuna: Moč mojih rok.

III. MLADINSKA LITERATURA: Bitenc: Kam barčica kam, Dolenc, M.: Golo morje

Frischauf na poti po Zgornji Savinjski dolini

(1. del)

Doslej smo po Zgornji Savinjski dolini spremljali že kar nekaj popotnikov iz 18. in 19. stoletja — tiste pač, ki so svoja opažanja in vtise zapisali in jih tako obvarovali pozabe.

Tudi tokrat je pred nami potopis, ki pa je vendarle drugačen, namreč vodniškega tipa. Iz dela Johanna Frischaufa Savinjske Alpe (v nemščini ima naslov Die Santhalen Alpen) je preveden odlomek, ki predstavlja pot iz Celja v Logarsko dolino. Delo samo je izšlo leta 1877 na Dunaju v dveh izdajah, in sicer v Letopisu Avstrijskega turističnega kluba (Jahrbuch des Österreichischen Touristen-Club, na 177 straneh z dvema prilogama, tudi kot separat) in kot samostojna knjiga manjšega formata (na VIII + 284 straneh s prav tako dvema prilogama). Izdajski se skorajda ne razlikujeta, vsaj ne v besedilu, ki nas zanima.

Odlomek je zanimiv predvsem zaradi precej natančnega opisa poti po dolini pred več kot 111 leti in zaradi navedenih razdalj med posameznimi kraji na poti; te so podane s časom, ki je potreben za pešačenje (ali — ređeje — za vožnjo s konjsko vprego). Novodobni turist se temu kajpada smeji, v Frischaufovi dobi pa druge možnosti vsaj na poti od Luč do Logarske doline — kot ponekod prizadeto piše prav Frischauf — sploh ni bilo.

Matematik in alpinist Johannes Frischauf (1837—1924) je utemeljil planinstva in turizma v naši doli-

ni. Bil je učitelj sprva na dunajski in nato na graški univerzi. V Kamniško—Savinjske Alpe je prišel prvič leta 1868, šest let kasneje pa jih je začel sistematično raziskovati. Za naše planinstvo je naredil ogromno: načrtaval in gradil je planinske poti, določal je natančnejše nadmorske višine posameznih točk, plezal je, si prizadeval za gradnjo cest, bil je pobudnik za ustanovitev pošte v Solčavi, pomagal je pri graditvi planinskih koč — in o vsem tem tudi pisal. Tako se je izboljšal gospodarski položaj takratnih občin v Zgornji Savinjski dolini. Se posebej spoštovanja vredno pa je, da v času brezumnega pomenevanja ni bil na strani nemških šovinistov: priznal je namreč slovenski značaj naših krajev, s tem pa je postal za Nemce odpadnik od njihovega naroda. Zato so se mu maščevali — leta 1906 so ga prisilno upokojili. Za vse zasluge ga je Slovensko planinsko društvo leta 1893 imenovalo za svojega častnega člana, na njem se imenuje planinski dom na Okrešlju, hvalježni pa smo mu lahko tudi mi s tem, da spoznamo vsaj del iz njegovega objavljenega opusa.

Tule je odlomek iz Frischaufovih Savinjskih Alp (s strani 13—17 separata najprej navedenega dela) z opisom poti po Savinjski dolini v Logarsko; najprej pot od Celja do Ljubnega oziroma Gornjega Grada.

Najprimernejše izhodišče v Savinjsko dolino (1) je mesto Celje (2) (229 m). V tem prijaznem mestecu, ki so

ga poznali že Rimljani pod imenom Claudia Celeja kot stalni tabor za osvajalne pohode in Norik in Panonijo (trenutno šteje kakih 4.000 prebivalcev), lahko turist brez težav prebije do časa, primernega za izlet. Po jeziku in običajih je prebivalstvo popolnoma nemško. V hotelih Slon, Zlati lev, Beli vol, Nadvojvoda Janez, Cesar-ska krona in Zlati angel je zadostno število prenočišč, za čtivo skrbijo stavilne kavarne in kazino, v katerega imajo tuji vstop, če se predstavijo. Kopalnišča ob Savinji (3) (Hausbaum, Krajnc, vojaška plavalna šola) in lepi sprehodi v senci tudi le letoviščarja zvabijo, da se tu ustavi dalj časa. Posebej je treba priporočiti obisk Jožefovega hriba (4) z razgledom na skupino Savinjskih Alp (5), dolino in okolico. S te razgledne točke, ki se v bližini najbolj splača, lahko povežemo sprehod k razvalinam Celjskega gradu (6).

Za izlet v Savinjske Alpe se je do Ljubnega (7) priporočljivo peljati z vozom. Za to je treba vzeti poštini voz proti Gornjemu Gradu (8), ki pripelje prav v bližino, pri večji družbi pa lastni voz, ki ga je tu zelo lahko dobiti. Cesta se spočetka vleče po levi strani Savinje, za Šempetrom (9) se pri mostu čez Savinjo obrne na desni breg, potem pa pri Letušu (10) spet pride na levega. Po tri- do štiriurni vožnji (6 ur peš) dosežemo trg Mozirje (11) (prenočišči Pošta, Lipold). Tu se dolina najprej zoži, nato pa razširi v veliko kotlino, ki jo obdajajo Menina

OPOMBE: (1) V izvirniku: Santhal. — (2) V izvirniku: Cilli. — (3) V izvirniku: Sann. — (4) V izvirniku: Josefberg. — (5) V izvirniku: Santhaler Alpen. — (6) Frischauf piše v izvirniku: zur Ruine Cilli. — (7) V izvirniku: Laufen. — (8) V izvirniku: Oberburg. — (9) V izvirniku: St. Peter. — (10) V izvirniku: Letusch. — (11) V izvirniku: Prassberg. — (12) V izvirniku: Menina. — (13) V izvirniku: Ojstrica. — (14) V izvirniku: Raduha. — (15) V izvirniku: Rietz. — (16) V izvirniku: Stein.

Uvod, prevod in opombe Peter Weiss